

ONDERWIJS

Zwijgende studenten mogen examen inkijken

5

INTERNATIONAAL

India trekt naar de stembus

6

SOCIAAL

Theo Francken (N-VA) versus Jong N-VA

12

CULTUUR

Achter de schermen van Het Depot

17

Beeld — Een nacht in het stadspark

Onze reporter sloot zijn avond af in het stadspark. Het park is 's nachts gesloten. Hij was dan ook verbaasd niet de enige te zijn die 's nachts in het stadspark vertoeft. [Berichtgeving op pagina 8.](#)

ZIJN DOCTORS NUTTIG BUITEN DE UNIVERSITEIT?

Sociale wetenschappen bereidt doctorandi beter voor op arbeidsmarkt

De faculteit Sociale Wetenschappen wil doctoraatsstudenten beter voorbereiden op de private arbeidsmarkt. Daar komt 90 procent van de doctors terecht. Toch vinden academici dat er nog meer doctorandi moeten komen. Daar gaan arbeidsmarktexperts niet mee akkoord.

JENS CARDINAELS

Volgende maand lanceert de faculteit Sociale Wetenschappen enkele nieuwe modules in haar doctoraatsopleidingen. "Daarin worden al-

gemene vaardigheden aangeleerd. Ze zijn niet alleen zinvol voor mensen die na hun doctoraat in de academische wereld actief blijven, maar ook voor hen die na hun doctoraat op de private arbeidsmarkt

terecht komen," zegt Bart Kerremans, de decaan van de faculteit. "Momenteel is de link tussen een doctoraat en de arbeidsmarkt nog te zwak."

Er komt onder andere een vak over leiding geven en een vak dat bekijkt hoe je mensen kunt coachen die hiërarchisch op gelijke hoogte met je staan. "Wanneer de faculteit de vakken samenstelt worden de werkgevers bevroegd. Daardoor krijgen we een goed beeld op wat de werkgevers verwachten van werknemers met een doctoraat."

Intensiever

Het initiatief van de faculteit is geen alleenstaand geval. Al ja-

ren is er de tendens om doctorandi beter voor te bereiden op een carrière buiten de universiteit. Naar schatting 90 procent van de doctors moet na zijn doctoraat de reguliere arbeidsmarkt op. "Enkele jaren geleden maakte Vlaams minister van Innovatie Ingrid Lieten (sp.a) geld vrij om jonge onderzoekers voor

te bereiden op de arbeidsmarkt. Sindsdien bereiden we doctorandi intensiever voor op de reguliere arbeidsmarkt," vertelt Pol Ghesquière, het hoofd van de *doctoral school* van de groep Humane Wetenschappen van de KU Leuven.

Lees verder op pagina 4

"Er zijn niet te veel doctoraten, maar te weinig"

JOHN CREEMERS (BIOMEDISCHE WETENSCHAPPEN)

Veto op iPad

Lees Veto op de intuïtieve iPad-app. Speciaal aangepast aan uw tablet-pc

GROEP T

INTERNATIONALE ENGINEERING SCHOOL
KU LEUVEN

www.kuleuven.be/atgroepT

Debat

Opinie

Splinter

Supersize me...

Het was aanschuiven in de Alma voor een klassieker: het koninginnenhapje. Men kan er weinig mis mee doen en in de zeven jaar dat ik in Leuven studeer, blijft het mijn vaste maaltijd. Bij het naderen van de warme lijn viel ineens de grote kom salade op. Een ostentatieve verzameling van gekleurde slablades, klaar om half onder de koninginnensaus te verdrinken. Mijn maag keerde om van het vooruitzicht van de structuur van papier-marché structuur en de uitgedroogde, smaakloze cellulose. Groenten zijn toch gezond? Ja, maar ik weet niet of je de inhoud van de gemiddelde papierbak kunt kwalificeren als groenten.

De hoop om sneller verzadigd te zijn met groenten met iets meer consistentie liet ik achter mij toen ik hoorde dat ik een euro extra moest betalen voor erwten in plaats van sla. Ik legde me neer bij het lot dat het toch het slaatje zou worden en vond er vrij snel vrede mee. Er is altijd gratis mayonaise, die voor voldoende lubricatie en smaak zorgt zodat de passage van het kurkdroog slaatje door mijn slokdarm op een enigszins aangename manier verloopt.

Is Alma eigenlijk bezig met de gezondheid van de studenten? De prijzen stijgen en de kwaliteit blijft hetzelfde. Men heeft de keuze tussen verschillende soorten koolhydraten (lees: frieten, rijst en puree) maar voor groenten geldt dat niet.

Obesitas is een groeiend probleem in onze maatschappij. 28 procent van de vrouwen en 49 procent van de mannen tussen 35 en 59 jaar kampt met het probleem. Dat wil zeggen dat ze een *body mass index* hebben van meer dan 30! Voor een meisje van 1,68 meter is dit minstens 85 kilogram en voor een jongen van 1,80 meter minstens 97 kilogram. Als toekomstige huisarts kan ik enkel zeggen dat de lichamelijke gevolgen de LO van YOLO serieus inkorten.

Zijn dit zorgen voor morgen? Wij zijn toch nog jong en fit? Nee, de voedingsgewoontes die men nu heeft, zijn bepalend voor wat men later eet.

Gezond eten is niet per se onsmakelijk eten. Het is een kwestie van daar goed over na te denken en verschillende gezonde en lekkere gerechten aan te bieden aan de studenten. Betekent dat een hogere prijs? Waarschijnlijk wel, maar aangezien preventieve maatregelen de toekomst zijn van goede geneeskunde en een gezonde populatie zou dat geen hindernis mogen zijn. De volgende minister van Volksgezondheid dient eens goed na te denken over onze nationale obesitas-epidemie. Subsidies voor gezonde maaltijden bij bijvoorbeeld Alma verdienen zichzelf op termijn zeker terug.

Wat mij betreft mogen gratis frieten geserveerd worden en mag de heilige pot infarctmayonaise blijven staan, maar geef de studenten ook de mogelijkheid om iets gezond en vullend te eten. De saladbar telt niet: het nettogewicht aan groenten is daar lager dan het gewicht aan saus. Bovendien zijn de warme groenten zo platgekookt dat men ze via een baxter kan toedienen.

Beste Alma en minister van Volksgezondheid, sla de handen in elkaar en biedt ons, de studenten, een gezonde en betaalbare maaltijd aan. Wij zijn de toekomst en zullen een veel grotere economische last zijn als we obesies zijn.

SIMON LECLERCQ

Een Splinter bevat de persoonlijke mening van de schrijver. Ze bevat niet de mening van de redactie.

#veto

debat

Bevatten de kiesweken voldoende inhoud?

Samen met de paasklokken duiken elk jaar ook de kiesploegen weer op. Uiteraard weet u als goede student welke kandidaat-preses waar een gratis vat geeft en waar de Bickyburgers de volgende weken het goedkoopst zijn. Maar is er tussen de frieten en de pintjes wel genoeg plek voor de programmapunten van de kiesploeg? **JASPER VAN LOY**

Fleur Devlieger, kandidaat-preses Musicologica

“Enerzijds is het goed dat de kiesweken goed gevuld zijn, want zo kan een kiesploeg haar organisatietalent bewijzen. Anderzijds zijn die ontspanningsactiviteiten natuurlijk niet het hoofddoel van de kiesweek. Dat is namelijk de studenten informeren waar je kiesploeg voor staat. Uiteraard is het debat tijdens de kiesweek daarbij belangrijk. Daarom vinden wij het belangrijk dat al onze studenten weten wanneer het debat plaatsvindt en zich daar ook welkom voelen.”

“Als dat debat grondig genoeg en met de juiste vragen wordt gevoerd, kan dat volstaan als bron van informatie. Toch kan een kiesploeg nog meer doen door haar standpunten te verduidelijken in bijvoorbeeld het kringblad of op een Facebookpagina. Uiteindelijk is het ook aan de studenten zelf om interesse te tonen in de kringwerking.”

Koen Spliet, kandidaat-preses Ekonomika

“Hoewel dat voor de buitenwereld misschien anders lijkt, zijn verkiezingen voor ons zeker meer dan enkel gratis activiteiten, eten en drank. Bij Ekonomika is het zo dat het kandidaat-presidium voor de kiesweek een beleid moet schrijven en dat moet presenteren aan een commissie. Daar hebben de decaan en de vicedecaan Onderwijs van onze faculteit zitting in, maar ook Ekonomikaleiden van vroeger en nu. De commissie neemt die beleidstekst kritisch onder de loep.”

“Ook bij de economen zelf **proberen we de aandacht te vestigen op de inhoud tijdens onze aulapresentaties** de week voor de kiesweek. De kiesploeg stelt zich daar voor en doet haar belangrijkste standpunten over onze kring uit de doeken. Ook het kiesmagazine dat we verdelen heeft als doel de studenten op de hoogte te brengen van ons beleid.”

Rien Hoeyberghs, voorzitter LOKO

“Een goede kiesweek moet het nuttige aan het aangename koppelen. Feestjes en weggeefacties horen erbij en kunnen gerust, maar daar mag het niet bij blijven. Een kandidaat-presidium van een kring moet tijdens haar kiesweek namelijk duidelijk aangeven welke standpunten ze inneemt, wat ze wil verwezenlijken en op welke manier ze de kring wil vertegenwoordigen. Ik heb de indruk dat die serieuze aspecten soms onderbelicht worden.”

“Daarom is een verkiezingsdebat organiseren - iets dat nu al vaak gebeurt - bijzonder interessant. Daarnaast kunnen kiesploegen nog meer met hun Facebookpagina's doen. Nu gebruiken kandidaat-presidia die soms uitsluitend om activiteiten aan te kondigen, terwijl ze op zo'n pagina ook hun programma kunnen toelichten.”

Sociale media

Clais Lemmens, oud-preses Musicologica, via Twitter (@Claiis)

“Elk jaar opnieuw discussie. Nee, allicht niet, maar de stemmende student geeft ook steeds minder om inhoud. Zeker als je in de plaats gratis frieten kan krijgen. Weinig studenten die zich bezig houden met inhoud, kiesploeg speelt daar gewoon op in.”

Niels Decoster, ondervoorzitter LOKO, via Facebook (7 likes)

“Een kring is meer dan enkel de vertegenwoordiging. Een andere hoofdtaak is het ontwikkelen van een sociaal weefsel waarin studenten terecht kunnen, om hun medestudenten te leren kennen, om andere aspecten van het studentenleven te ontdekken, etc. En dat ze daarvoor kunnen zorgen, dat proberen kringen wel te bewijzen tijdens hun kiesweek.”

“Hoewel de twee zeker niet *mutually exclusive* moeten zijn, moet er ook niet blindgestaard worden op één aspect ervan, in mijn ogen.”

De Morgen ontwierp alvast de verkiezingsaffiche voor NFK:

YES WE CAN

Karolien Favoreel

VRAAG VAN DEZE WEEK

IS ER TE VEEL REGELDRIFT IN BELGIË?

Discussieer mee op [Facebook.com/vetoleuven](https://www.facebook.com/vetoleuven) en [Twitter.com/veto_be](https://twitter.com/veto_be)

Onderwijs

De Commissie

WIM WIENEN (VLAAMS BELANG)

In De Commissie worden in de aanloop naar de verkiezingen van 25 mei de Vlaamse Parlementsleden geïnterviewd die in de commissie Onderwijs zitting hebben.

“Een driejarige master zal waarde diploma doen toenemen”

Wim Wienen: “In de praktijk blijkt dat professoren het Engels te weinig beheersen om moeilijke vakken te geven.”

Wim Wienen, de onderwijsexpert van het Vlaams Belang, probeert het beleid vanuit de oppositie te sturen. Maar hij is niet van alle dossiers even goed op de hoogte. Zo denkt hij dat de humane wetenschappen een driejarige master willen, terwijl ze een tweejarige master willen.

Verkiezingen 2014

JENS CARDINAELS

“Zoals je de sprookjes van duizend en één nacht hebt, heb je Vlaams minister van Onderwijs Pascal Smet (sp.a) met duizend en één ideeën. Veel is er niet van terecht gekomen.” Wim Wienen, die voor het Vlaams Belang zitting heeft in de commissie Onderwijs van het Vlaams Parlement, is geen fan van Smet. Hij is ontevreden over de besparingen in het hoger onderwijs. “De subsidies volgen de index niet. Het aantal studenten neemt toe, maar de budgetten stijgen niet.”

Vlaams Belang wil dus meer geld voor het hoger onderwijs?

Wim Wienen: «Wij willen 500 miljoen euro extra investeren in onderwijs. Maar we pleiten vooral voor een andere financiering. Nu financiert de overheid vooral per publicatie. Daardoor stijgt de publicatiedruk bij de professoren. Ik zou de universiteiten eerder per project subsidiëren.»

«Bovendien krijgen universiteiten meer geld als er meer studenten bij hen studeren. Ik heb de indruk dat het niveau daardoor daalt. Uni-

versiteiten willen dat zoveel mogelijk studenten slagen, omdat ze dan extra geld krijgen.»

Wilt u dan maatregelen nemen om het aantal studenten te laten dalen?

Wienen: «Iedereen moet kunnen studeren. Maar dat principe is een dogma geworden. Veel ouders willen dat hun kind per se universiteit gaan doen. Daar moeten we van af. Vooral de besten moeten naar de universiteit.»

Waar wilt u het extra geld voor onderwijs halen?

Wienen: «Bij andere bevoegdheden valt er wel wat te besparen. Het budget voor cultuur is enorm de hoogte in gegaan de afgelopen jaren. Er is niet veel op bespaard. Ook naar inburgering gaat veel geld, zonder resultaat.»

«Het inschrijvingsgeld mag zeker niet omhoog. We willen het zelfs niet licht verhogen, zoals andere partijen. Ook armere jongeren moeten kunnen genieten van hoger onderwijs. Door 200 euro extra te vragen, zullen de universiteiten niet beter draaien.»

U bent niet overtuigd van het werk van Smet. Ligt dat aan hem of aan de regeringscoalitie, die bestaat uit sp.a, CD&V en de N-VA?

Wienen: «De N-VA heeft totaal niet op het onderwijsdebat gewogen. De hervorming van

het secundair onderwijs is goedgekeurd. Maar de achterban van de N-VA wil dat het huidige systeem van aso, bso en tso behouden blijft.»

Heeft de N-VA zijn stempel niet kunnen drukken op de taalregeling voor het hoger onderwijs?

Wienen: «Nee, ze heeft toegelaten dat er steeds meer in andere talen kan worden lesgegeven. Wij vinden dat professoren vooral in de moedertaal moeten lesgeven. Nu krijgen ze taalproeven, maar de helft wil ze niet afleggen omdat ze denken dat ze voldoende Engels kunnen. Maar in de praktijk blijkt dat ze het Engels onvoldoende beheersen om moeilijke vakken te geven.»

“Er valt nog wat te besparen bij cultuur en inburgering”

«Wat publiceren betreft, liggen de zaken anders: als je daar wil meetellen en niet onder de Vlaamse kerktoeren wilt blijven, moet je vaak in het Engels publiceren.»

Moeten toponderzoekers niet naar Vlaanderen worden gehaald?

Wienen: «Ja, maar dat is al mogelijk. De regering heeft de deur te ver open gezet. Ook

heel wat vakken die niet door internationale toponderzoekers worden gegeven, worden in andere talen gedoceerd.»

«Aan mensen die zeggen dat meer Engels noodzakelijk is om internationaal mee te tellen, zeg ik altijd: waarom keren we niet terug naar het Latijn? Men is van het Engels de lingua franca van het hoger onderwijs aan het maken. Maar is dat nodig?»

«De geschiedenis heeft aangetoond dat Vlaanderen excellente wetenschappers heeft. Mevrouw Van Broeckhoven (*de bekende onderzoeker Christine Van Broeckhoven, red.*) is een topwetenschapper. Zij heeft altijd in het Nederlands gedoceerd. Het Nederlands is geen drempel. François Englert heeft altijd in het Frans gedoceerd, maar hij heeft wel de Nobelprijs gewonnen.»

Het Frans is een wereldtaal. Het Nederlands niet.

Wienen: «Het Frans is een grotere taal, maar we gaan toch niet zeggen dat... Ik hoor geen pleidooi om meer Franstalige cursussen te geven aan Vlaamse universiteiten. Het gaat altijd over het Engels.»

Minder studeren

Ook de tweejarige master zorgde voor discussie. Hoe heeft Smet dat dossier aangepakt?

Wienen: «Niet. Er moet gepraat worden met de hoogleraren en met de studenten. De oproep van de professoren die naar een driejarige master wilden gaan, heeft Smet niet eens bekeken.»

«De studenten zullen waarschijnlijk zeggen: “De tweejarige master is goed, want dan moeten we een jaar minder studeren voor hetzelfde diploma.” Maar ik geloof dat de waarde van een diploma in de humane wetenschappen zal toenemen door een driejarige master te introduceren.»

Wienen schijnt niet zo goed op de hoogte te zijn van het dossier. De humane wetenschappen willen namelijk hun huidige eenjarige master verlengen tot twee jaar. Van een verlenging van twee naar drie jaar is geen sprake.

Sommigen willen het hoger onderwijs onderbrengen bij de minister van Innovatie. Is dat een goed idee?

Wienen: «Wel, ik weet het niet. Onderwijs en onderzoek zijn de twee peilers van de universiteit. Wat is het belangrijkste? Ik zou eerder denken het wetenschappelijke aspect. Maar het onderwijsstuk is ook belangrijk, want het leidt nieuwe wetenschappers op.»

De huidige regering probeert kansgroepen zoals allochtonen naar het hoger onderwijs te halen. Hoe zou u dat aanpakken?

Wienen: «Er moet weinig gebeuren. We moeten allochtonen doordringen van het feit dat ze Nederlands moeten kennen, dat ze open moeten staan voor wetenschap. Als ze voldoende Nederlands kennen en hun best doen op school, zullen er meer en meer allochtonen naar de universiteit gaan.»

Sommige allochtonen hebben in hun omgeving niemand die ervaring heeft met hoger onderwijs. Maakt dat het moeilijker?

Wienen: «Ik denk niet dat dat een element is. Mijn ouders hebben niet gestudeerd en ik ben toch naar het hoger onderwijs gegaan.»

Simon Leclercq

Onderwijs

DE N-VA STELT RENTELOZE STUDIENINGEN VOOR

“Het is niet de bedoeling dat de overheid hier geld aan verdient”

Begin april verduidelijkte N-VA enkele voorstellen voor de verkiezingen. Een opvallend voorstel slipte wat tussen de mazen van de nationale media: renteloze studieleningen.

KORNEEL DE SCHAMP

Een renteloze studielening van de Vlaamse overheid: dat is het opvallende voorstel waarmee N-VA naar buiten komt. Vlaams Parlementslid Kris Van Dijk (N-VA) legt uit: “We zien het als een derde pijler, naast de studiebeurzen en de kinderbijslag, die we beiden willen behouden. Vaak merken we dat de financiële drempel om verder te studeren erg hoog ligt voor de ouders.”

Van Dijk benadrukt dat het slechts om een voorstel gaat en dat de modaliteiten nog moeten uitgewerkt worden. “Wie er zich precies zou voor mogen inschrijven, valt eventueel later te bepalen. Wel zien we het gekoppeld aan het leerkrediet: als dat op is, mag je ook niet meer lenen. Het lijkt ons een duidelijke maatregel om de democratisering van het onderwijs ten volle uit te spelen.”

De andere partijen reageren voorzichtig op het voorstel. Elisabeth Meuleman, de Vlaams fractieleider voor Groen, nuanceert alvast: “Het systeem

van studentenleningen bestaat nu al binnen de stuvo's (*studentenverenigingen binnen het hoger onderwijs, red.*), op kleine schaal en binnen een sociaal kader. Er een veralgemeend overheidssysteem van maken houdt serieuze risico's in: als iedereen er op grote schaal voor in aanmerking zou komen, kan de screening en begeleiding wegvallen.”

Buitenland

Een dergelijk systeem van leningen bestaat al in het buitenland. In Nederland bestaat een systeem waarbij een overheidsagentschap leningen uitdeelt. In de VS en Groot-Brittannië zijn enorme private leningen dan weer schering en inslag.

Meuleman wil niet dat een dergelijke situatie ontstaat: “Een veralgemeend systeem van studentenleningen kan een excuus worden om het inschrijvingsgeld te verhogen en studiebeurzen te beperken. In het Verenigd Koninkrijk en de VS zien we de moeilijkheden opduiken bij de terugbetalin-

gen. Studenten zien zich verplicht om het stichten van een gezin en de aankoop van een huis uit te stellen.”

Ook Sabine Poleyn, Vlaams Parlementslid voor CD&V, is voorzichtig: “Ik vermoed dat het handiger is om studieleningen te gebruiken voor eventueel bijkomende diploma's of om ervaring in het buitenland op te doen, dan voor de basisopleiding. We moeten een lesje trekken uit Nederland: het heeft daar een grote impact op de studenten. Lenen voor een huis of een zaak starten worden moeilijker als je je studieleningen nog moet terugbetalen. Je legt de verantwoordelijkheid bij de student in plaats van bij de ouders, wat een rugzakje meegeeft dat het moeilijker maakt om vooruit te gaan. Dat neemt niet weg dat er zeker interessante dingen in het voorstel zitten en het ten minste onderzocht moet worden.”

Van Dijk ontkent dat het zou leiden tot gevaarlijke toestanden: “Het is een piste die we zeker willen meenemen, omdat die in het buitenland zijn deugdelijkheid heeft bewezen. Het is een opstapmaatregel, bedoeld als steun, niet om als overheid er geld aan te verdienen. Het opzet moet nog altijd zijn dat mensen die willen studeren en daarvoor de intrinsieke capaciteiten hebben dat niet verhinderd worden door afkomst of financiële mogelijkheden.”

Sociale wetenschappen bereidt doctorandi beter voor op arbeidsmarkt

Vervolg voorpagina

Als 90 procent van de doctorandi niet doorgroeit aan de universiteit, zijn er dan te veel doctorandi? “Absoluut niet,” klinkt het aan de KU Leuven. “België staat qua afgeleverde doctoraten op hetzelfde niveau

het algemene kennisniveau worden verhoogd,” zegt Schoofs.

Kerremans onderschrijft dat. “Minder doctoraatsstudenten zou een stap achteruit zijn in de maatschappelijke evolutie.”

De academici benadrukken dat een doctoraat een meerwaarde is voor wie

caan van de faculteit Economie en Bedrijfswetenschappen, naar het loon van doctors. “In de biomedische wetenschappen bedraagt het bruto maandloon van een doctor gemiddeld negen procent meer dan dat van een master. Bij de exacte wetenschappers is het percentage 6,60 procent. Bij de humane wetenschappen is het loon 16,10 procent hoger,” zegt Sels.

Soms duiken er verhalen op van doctors die op de arbeidsmarkt terecht komen en geen job vinden omdat ze overgekwalificeerd zijn. Dat wijven de academici weg. “In de media verschijnen vaak foute artikels over dat onderwerp,” zegt Creemers. “Dan denk ik: *Get your facts right*. Bij alle groepen zit de werkloosheid bij doctors onder twee procent. De enige uitzondering zijn de humane wetenschappen, waar het rond vijf procent schommelt.”

“Het aantal doctors dat een jaar na afstuderen nog niet gewerkt heeft, is absoluut verwaarloosbaar,” voert Sels aan. “Er is geen enkele indicatie die erop wijst dat iemand met een doctoraat er slechter voor staat dan iemand anders.”

Jan Denys, arbeidsmarktexpert van het uitzendbureau Randstad, denkt

er anders over. “Zeker bij de humane wetenschappen is er een probleem,” zegt hij. “Mensen worden niet massaal werkloos na een doctoraat en ze leren er nuttige vaardigheden, maar ze komen vaak terecht in beroepen die niet van het niveau van hun doctoraat zijn. Het is ook nadelig dat iemand die een doctoraat doet later op de arbeidsmarkt terechtkomt dan masters. Bovendien denkt een humane wetenschapper beter twee keer na als hij een doctoraat begint met als voornaamste doel een hoger loon. Doctors in de humane wetenschappen verdienen niet meer dan masters.” Denys is erg verrast wanneer we hem de cijfers van Sels voorleggen. “Als die kloppen, zou dat uniek zijn.”

Tijdelijke contracten

Denys onderbouwt zijn stelling met een aantal publicaties, waaronder een artikel in het gerenommeerde Britse weekblad *The Economist*. Daarin wordt gesteld dat doctorandi gemotiveerde krachten zijn die goedkoop onderzoek doen en onderwijs verzorgen voor universiteiten.

Bovendien zegt *The Economist* dat iemand met een master gemiddeld 23 procent meer verdient dan

iemand die niet heeft gestudeerd. Iemand met een doctoraat doet het met 26 procent meer maar iets beter. Iemand met een master in de wiskunde, sociale wetenschappen of talen verdient even veel als een doctor. Masters in de ingenieurswetenschappen, architectuur en onderwijs verdienen zelfs minder dan doctors. Alleen in de geneeskunde en in de economie is een doctoraat volgens het Britse blad de moeite waard.

Het artikel haalt tot slot cijfers aan van de OESO, een overlegplatform van rijke industrielanden. Daaruit blijkt dat in België 45 procent van de doctors vijf jaar na hun doctoraat nog steeds werkt met tijdelijke contracten.

Bij de Vlaamse dienst voor arbeidsbemiddeling VDAB klinkt hetzelfde kritische geluid. “Er zijn weinig werkgevers die specifiek op zoek zijn naar doctors. Zeker niet binnen de humane wetenschappen,” zegt woordvoerder Bartelijne van den Boogert. “Maar de chemiesector zoekt bijvoorbeeld wel actief doctors. Wij onderschrijven de vraag naar meer doctorandi globaal genomen niet.”

“Wij onderschrijven de vraag naar meer doctorandi globaal genomen niet”

BARTELIJNE VAN DEN BOGAERT (VDAB)

als Tsjechië. We zitten onder het Europese gemiddelde,” zegt Liliane Schoofs, de vicerector Onderzoeksbepeld van de KU Leuven. “Sinds 2000 dalen we in de ranglijst. Andere West-Europese landen doen het veel beter dan ons.”

“Er zijn niet te veel doctorandi, maar te weinig,” vindt ook John Creemers van de *doctoral school* van de groep Biomedische Wetenschappen van de KU Leuven.

“Vlaanderen wil inzetten op kennis en innovatie. Daarom moet

op de reguliere arbeidsmarkt aan de slag gaat. “Een doctoraat moet niet alleen op een academische carrière voorbereiden. Het leidt mensen op die een belangrijke rol zullen spelen in de samenleving,” aldus Ghesquière. Ook de andere professoren wijzen op de vaardigheden die doctorandi aanleren tijdens hun doctoraat.

Overgekwalificeerd

Om de meerwaarde van een doctoraat aan te tonen, verwijzen ze naar een onderzoek van Luc Sels, de de-

Onderwijs

REGELS ROND INKIJKEN EXAMENS WORDEN AANGEPAST

Zwijgende studenten mogen mee examen inkijken

De KU Leuven wil de regels die gelden voor het inkijken van examens veranderen. Binnenkort mag een student wellicht een medestudent meenemen, maar die moet wel zwijgen. De vraag rijst hoe makkelijk de regels implementeerbaar zijn.

JENS CARDINAELS

Binnenkort bekijkt de Academische Raad van de KU Leuven of de regels voor het inkijken van examens tegen volgend academiejaar moeten worden aangepast. De Onderwijsraad van de KU Leuven adviseert een wijziging. Tot nu mogen studenten iedereen meenemen als ze hun examen gaan inkijken, uitgezonderd een medestudent die in hetzelfde academiejaar hetzelfde examen moet afleggen.

De technische dienst van de KU Leuven stelde voor om die restrictie af te schaffen, zodat de studenten eender wie kunnen meenemen. De Studentenraad KU Leuven schaarde zich achter dat voorstel. Maar de meerderheid van de vicedecanen was tegen. Sommigen stelden zich de vraag of studenten

überhaupt de mogelijkheid moeten hebben om iemand mee te nemen.

Gemak

“Iemand die in het academiejaar een examen met succes heeft afgelegd, mag vanaf volgend jaar meegaan naar een feedbackmoment van een collega-student,” zegt Christof Abspoel van de Studentenraad KU Leuven. “Alleen studenten die voor het vak gebuisd zijn, mogen hun medestudenten niet vergezellen.”

De Studentenraad ziet verschillende voordelen in de nieuwe regels. Ten eerste denkt ze dat studenten zich meer op hun gemak voelen als ze iemand kunnen meenemen. Op die manier zou een meer ontspannen gesprek ontstaan. Ten tweede denkt ze dat een medestudent een pedagogische meerwaarde

kan bieden: nadien kan hij zijn vriend helpen om de leerstof beter te begrijpen.

Ook de vicedecanen kunnen zich vinden in het huidige voorstel, al hopen ze dat feedbackmomenten geen discussiemomenten worden. “Als een student een collega-student meeneemt, kan de focus op feedback makkelijk verschuiven naar het vergelijken van examens,” zegt Wilfried Lemahieu, de vicedecan Onderwijs van de faculteit Economie en Bedrijfswetenschappen.

“Om de kans op discussie te verkleinen, moet wie meegaat naar een feedbackmoment zwijgen,” zegt Johan Verberckmoes, de vicedecan Onderwijs van de faculteit Letteren. “Als een medestudent toch begint te discussiëren, kan de docent beslissen om het gesprek stop te zetten.”

Juridisch

Is het dan zo'n groot probleem voor een docent om zijn manier van verbeteren en quoteren te verdedigen? “Neen,” zegt Verberckmoes. “Maar we kunnen onmogelijk alle studenten individueel toelichting geven. Dat is ook niet nodig, want dat kan collectief gebeuren.”

“Bovendien was iedereen het erover eens dat een feedbackmo-

.....

“Hoe het ook geformuleerd staat in het examenreglement: we moeten in de eerste plaats een beroep doen op het gezonde beoordelingsvermogen”

.....

WILFRIED LEMAHIEU (VICEDECAAN ECONOMIE EN BEDRIJFSKUNDE)

ment eerder pedagogische doelen dient en niet zozeer juridische,” vult Lemahieu aan. “Maar hoe het ook geformuleerd staat in het examenreglement: we moeten in de eerste plaats een beroep doen op het gezonde beoordelingsvermogen van de docent, de student en de getuige.”

Verberckmoes wijst erop dat de implementatie van de regels moeilijk kan zijn. “Professoren kunnen niet weten of een student die meekomt een medestudent is

en of hij het vak al dan niet heeft gevolgd of volgt. De docent zou een aparte administratie moeten bijhouden.”

We vroegen ook een reactie aan Didier Pollefeyt, de vicerector Onderwijsbeleid van de KU Leuven. Hij gaf ons een reactie, maar trok die nadien weer in. Hij wou dat we hem het volledige artikel voor de publicatie ervan zouden doorsturen, zodat zijn juridisch adviseur het kon bekijken. Daar konden we als onafhankelijk blad niet op ingaan.

De stem van de student

Veto en het Centrum voor Politieke Wetenschappen gaan na op wie de studenten zullen stemmen op 25 mei. Vul onze enquête van nog geen vijf minuten in en maak kans op een splinternieuwe iPad Air. De faculteitskring met procentueel de meeste deelnemers wint 400 euro.

De enquête vind je via:
www.goo.gl/jAkCpY

www.veto.be

@veto_be

/vetoleuven

Available on the App Store

Internationaal

INTERVIEW **IDESBALD GODDEERIS OVER DE VERKIEZINGEN IN INDIA**

Modi versus Gandhi: nationalisme tegenover secularisme?

De Indiase verkiezingen begonnen twee weken geleden en duren nog tot 12 mei. Meer dan 800 miljoen mensen zullen hun stem uitbrengen. professor Idesbald Goddeeris geeft duiding bij dit huzarenstukje.

KORNEEL DE SCHAMP

India wordt wel eens de grootste democratie ter wereld genoemd. Maar hoe gaat zo'n verkiezing daar praktisch in z'n werk?

Idesbald Goddeeris: «India is een federatie en bestaat uit een dertigtal deelstaten. Die organiseren elk zelf de verkiezingen op één of meerdere dagen. De organisatie wordt dus gedelegeerd. Daarnaast telt India 1,2 miljard inwoners en zijn er dus heel veel mensen beschikbaar om mee te helpen. Er zijn een klein miljoen kiesbureaus. Het is allemaal veel grootser, maar wel werkbaar.»

Is de opkomst hoog?

Goddeeris: «Ja. De verkiezingen in Kerala in het zuidwesten zijn al afgelopen en daar was de opkomst 75 procent. Wat bijzonder is, is dat de arme, ongeletterde mensen - zeker een derde van de bevolking - ook deelnemen.

Zij duiden hun stem aan via symbolen, zoals de olifant of lotusbloem.»

Hoe democratisch zijn die verkiezingen dan? Is er veel corruptie?

Goddeeris: «De verkiezingen zijn heel democratisch. We weten niet wie de verkiezingen zal winnen: dat op zich toont het democratisch karakter. Het ziet er naar uit dat de regerende coalitie zal verliezen, maar die heeft nooit de reactie gehad om te beginnen foefelen met valse stembrieven. Er is geen traditie van verkiezingsbedrog zoals in Rusland of Afrika.»

«Dat wil niet zeggen dat er geen corruptie is. Integendeel. Corruptie is een van India's grootste problemen en ook een belangrijk verkiezingsthema. Eén op drie parlementariërs heeft bijvoorbeeld een crimineel verleden. En dan gaat het vaak om moorden en verkrachtingen. Anderzijds toont recent onderzoek dat veel Indiërs dat geen probleem vinden: iemand die een moord pleegde,

wordt soms beschouwd als iemand die zaken in beweging brengt.»

Politiek wordt India al jaren gedomineerd door de Congress Party en de dynastie van de Gandhi's. Hoe komt dat?

Goddeeris: «Dat is niet alleen zo binnen de Congress Party. Er zijn heel veel politieke dynastieën in India, ook regionaal. Ook in België is dat zo: kijk maar naar de De Croo's of Vandenbossche's. Wel uitzonderlijk is dat het al om de vierde generatie gaat. Geleidelijk is de familie met de macht vergroeid. Maar dat zal wellicht afgestraft worden. Alle peilingen wijzen er op dat kopman Rahul Gandhi de verkiezingen zal verliezen.»

Ligt dat verlies specifiek aan de figuur van Rahul Gandhi?

Goddeeris: «Hij is inderdaad wat jong en onervaren. Hij doet het goed bij minderheidsgroepen zoals moslims, maar dat zijn traditionele aanhangers van de Congress Party, omdat die staat voor secularisme. Er zit wat sleet op de partij na tien jaar macht. Zeker de voorbije jaren waren er enkele grote corruptieschandalen.»

De hindoe-nationalisten van de BJP staan op winnen. Waarom?

Goddeeris: «De BJP regeerde al eens tussen 1999 en 2004. Het is de enige andere grote nationale partij: de overige partijen zijn voornamelijk regionaal of kastegebonden. Narendra Modi is de kopman van de BJP. Hij is meer dan tien jaar minister-president geweest in de deelstaat Gujarat en heeft het daar goed gedaan. Waarom staan ze op winnen? Ten eerste omdat er sleet is op de Congress Party: corruptie, economische stagnatie. Daartegenover staat Modi die een economische bloei heeft verwezenlijkt in Gujarat. Hij heeft multinationals aangetrokken, 37 nieuwe universiteiten opgericht en infrastructuurwerken opgezet. Hij wil dat model nu toepassen op heel India en heeft daardoor voornamelijk succes bij

zorgt de BJP wel voor meer polarisatie. Dat komt ook door het spook van het verleden: er was een antimoslimpogrom in Gujarat in 2002 met meer dan duizend doden, waar Modi bij betrokken zou zijn geweest. Die rellen dateren ondertussen van tien jaar geleden: over het algemeen doet India het goed in die multiculturaliteit. Het is typisch om daarop te blijven focussen, terwijl Modi ook vrijgesproken is door de Supreme Court. Om nu zomaar te zeggen dat moslims het slechter zullen hebben: nee.»

«Ik heb meer moeite met Modi's economisch model: hij kiest resoluut voor economische groei en heeft geen aandacht voor ontwikkeling. Dat is een probleem, want India heeft meer armen dan heel zwart Afrika. Wat Modi doet is het geld binnenhalen door gronden goedkoop te verkopen aan multinationals. Dat stimuleert de economie, maar de kloof tussen arm en rijk neemt daardoor alleen maar toe.»

.....

“Meer dan één miljoen kiesbureaus moeten alles in goede banen leiden”

.....

Een derde speler in de verkiezingen is de Aam Admi Party (AAP) vertaald “Common's Man Party”. Kan die voor een verrassing zorgen?

Goddeeris: «Een paar maanden geleden leek het erop van wel. De AAP zorgde in december voor een enorme verrassing door de deelstaatverkiezingen in New Delhi te winnen. Ze heeft de macht gekregen. Het was een zeer chaotische periode. De AAP is een *one issue party* tegen de corruptie. Zij is een anti-establishmentspartij maar heeft daardoor ook wat populistische trekjes. Kejriwal, haar leider, heeft bijvoorbeeld in januari in Gandhiaanse stijl een sit-in gehouden voor het presidentieel paleis, en sliep er op het voetpad. Uiteindelijk heeft de AAP echter ontslag genomen na 50 dagen omdat een bepaalde anti-corruptiewet niet gestemd raakte. Maar daardoor heeft ze getoond dat ze eigenlijk niet bestuursrijp is. Ze gaat ongetwijfeld een deel van de stemmen winnen, maar gaat volgens mij niet de grote verrassing worden. Ook interessant is dat Kejriwal en Modi in hetzelfde kiesdistrict opkomen: Kejriwal wil Modi dus rechtstreeks uitdagen. Het is ook een zeer mediatieke partij, en die uitdaging zorgt voor veel aandacht. Over heel India heeft de partij echter weinig kans. 70 procent van de Indiërs woont op het platteland, en zij laten zich veel minder meeslepen door dat mediatieke, populistische discours van de AAP.»

Op vrijdag 25 april komt de Indische ambassadeur in België een lezing geven over de verkiezingen. Inschrijven kan op de website van Humane Wetenschappen.

.....

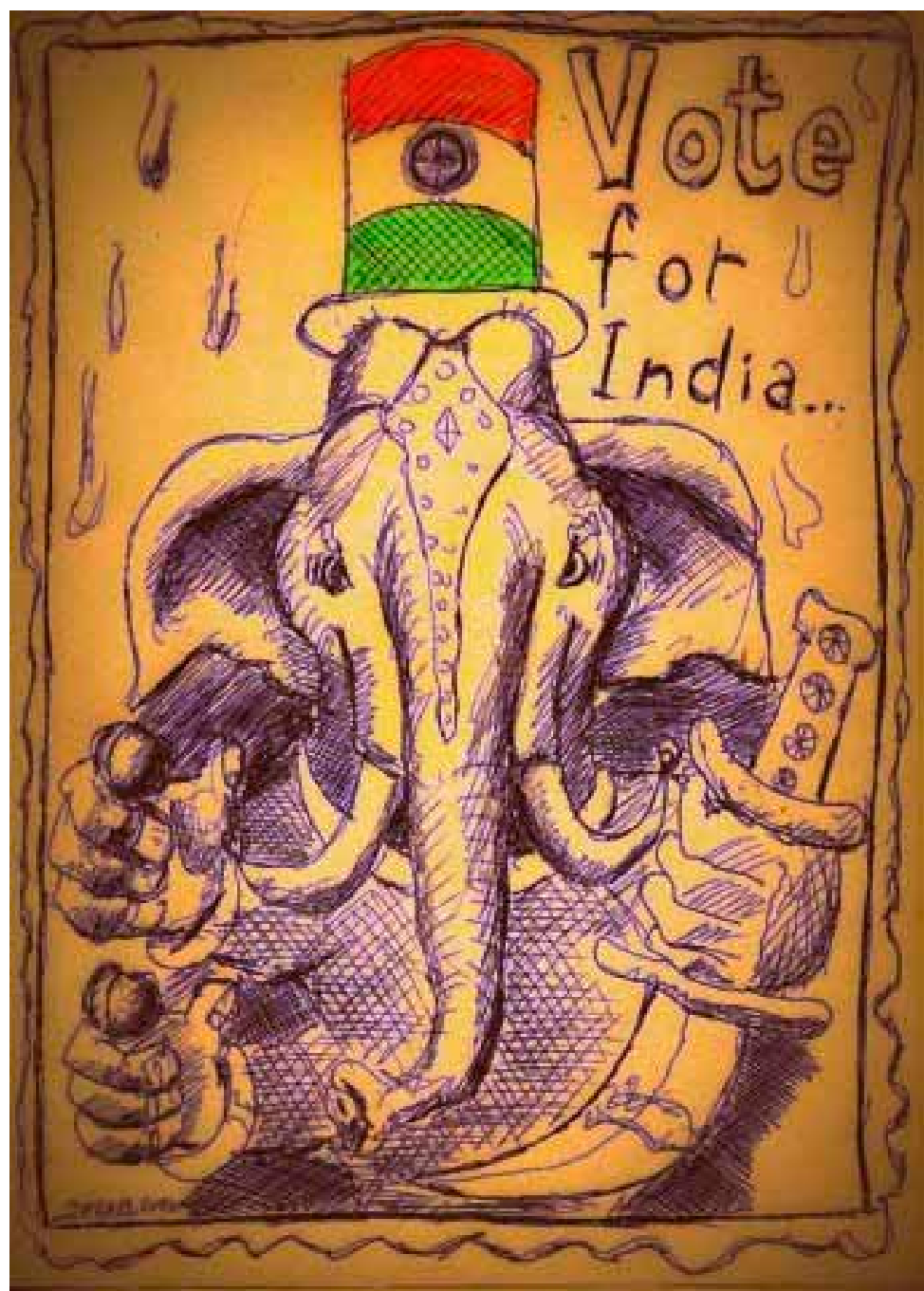
“Politiekers die een moord pleegden, worden beschouwd als mensen die iets in beweging zetten”

.....

de jonge middenklasse. Jongeren die willen vooruitgaan, vrezen dat stagnatie een terugkeer naar de armoede betekent. Die middenklasse is heel nieuw, dus ze weten nog wat armoede betekent. De helft van de Indiase bevolking is jonger dan 25: al die jonge mensen kijken naar de toekomst en kiezen voor economische groei.»

Zijn het alleen Hindoes die zich aangetrokken voelen tot de BJP?

Goddeeris: «De BJP is een hindoe-nationalistische partij, maar er zijn ook moslims die met de BJP samenwerken. Tegelijkertijd

Internationaal

Europa Uncovered

EUROPEAN STUDENT UNION (ESU)

In Europa Uncovered bekijken we hoe Europa een invloed heeft op het onderwijs in al haar facetten.

Erasmus+ is en blijft een zorgenkindje

Volgens voorzitter Rok Primozic is het de taak van de European Students Union (ESU) om als vertegenwoordiger van de studenten een eengemaakte, maar vooral kritische stem te zijn in het Europese hogeronderwijsbeleid. Hoe slaagt ESU erin te wegen op het beleid?

EVA SCHALBROECK

Rok Primozic begint zijn antwoord met een schets van de geschiedenis van ESU. "Het ontstaan van ESU moet begrepen worden vanuit de Europese ontwikkelingen. Vanaf het moment dat Europa een actieve speler werd in het hoger onderwijs, was het noodzakelijk dat ook de stem van de studenten gehoord werd. Hoe meer Europa zich op vlak van het hoger onderwijs profileerde, hoe meer ook ESU groeide. De manier waarop ESU tot stand kwam is dus ideologisch maar zeker ook pragmatisch."

"Voor het ontstaan ESU waren er verschillende vormen van internationale allianties. Ten tijde van de Koude Oorlog werd één organisatie gecontroleerd door de KGB, de andere door de CIA (*respectievelijk de inlichtingendienst van de VS en de Sovjet-Unie, red.*). Hierna groeide ESU vanuit zeven nationale verenigingen en vanaf de Bologna-akkoorden in 1999 was er sprake van meer eengemaakt beleid. Momenteel vertegenwoordigt ESU 47 nationale studentenverenigingen uit 39 landen."

Europese soft power

Ook de manier waarop Europa invloed uitoefent op het hoger onderwijs moet begrepen worden vanuit deze pragmatische ontwikke-

ling. "Europa heeft geen directe wetgevende macht, maar kan invloed uitoefenen op het beleid doordat het verschillende initiatieven zoals Erasmus+ financiert. Via die *soft power* kan Europa wel degelijk wegen op het beleid. Naast een ideologische visie spelen dus vooral economische motieven mee."

Het feit dat het beleid zo gefragmenteerd en gedeeld is, maakt het volgens Primozic een ingewikkeld kluwen. "Het Europees onderwijsbeleid valt niet onder één instelling of persoon. Dat maakt het een extra uitdaging voor ons om gehoord te worden." Toch slaagt ESU erin een verschil te maken. "Ondertussen zetelen we in overlegorganen, zoals die over de opvolger van de Bologna-akkoorden. Het belangrijkste is dat we op kritische wijze de stem van alle studenten in Europa vertegenwoordigen. Daardoor zijn we niet altijd een geliefde onderhandlingspartner, maar daarom zijn we net erg noodzakelijk."

De fragmentatie van het beleid maakt het moeilijk om het te evalueren. "De afgelopen jaren waren er een aantal belangrijke realisaties ondanks de economische crisis." Toch ziet Primozic ook nog werkpunten. "Vooral Erasmus+ blijft voorlopig nog even een zorgenkindje." Spanje wilde het budget voor Erasmus+ terugschroeven en Zwitserland is uit het programma gestapt. Hebben de re-

cente problemen in Spanje en Zwitserland aangetoond dat er een gebrek is aan een eengemaakte visie op vlak van onderwijs? "Erasmus+ heeft dat pijnlijk duidelijk gemaakt, want het nationaal niveau blijft een belangrijke invloed hebben. Toch is het een van de belangrijkste realisaties van de afgelopen jaren."

Conflict

Een andere grote uitdaging volgens Primozic is de democratisering van het onderwijs. "Binnen Europa is veel vooruitgang geboekt. Studenten worden meer betrokken bij de besluitvorming. Ook binnen ESU proberen we er werk van te maken. Vooral gendergelijkheid krijgt nu veel aandacht."

Recent lag ESU onder vuur vanuit de Ierse studentenbeweging, de Union of Students in Ireland, die beweerde dat de financiële kosten van ESU-lidmaatschap de baten ervan overstegen en ESU daarom onvoldoende democratisch was.

"Ondertussen is het conflict bijgelegd, maar het toont wel aan hoe de diversiteit in Europa ook ESU parten speelt. Binnen ESU worden de meest uiteenlopende studentenverenigingen vertegenwoordigd. Je hebt er grote die zelf honderdduizenden studenten vertegenwoordigen, zoals de Duitse, maar evengoed kleine verenigingen in Oost-Europa. Sommige hebben veel financiële middelen, andere zo goed als niets. Sommige kunnen terugvallen op een oude traditie, andere zijn pas opgericht of zelfs illegaal."

Om zo goed mogelijk met die diversiteit om te gaan, blijft Primozic het financieerbeleid van ESU verdedigen. "*Solidarity and equality* zijn voor ons van groot belang. Als iedereen geeft en neemt naar mate van eigen vermogen bereiken we het meeste. Daarom proberen we de betrokken lidstaten te overtuigen van de meerwaarde van ESU-lidmaatschap, al is dat natuurlijk sterk afhankelijk van de individuele verwachtingen. Eenheid in diversiteit: die uitdaging klopt nergens meer dan bij ESU."

Europese waarden

Primozic noemt hoger onderwijs en mensenrecht. Aan welke andere Europese waarden hecht ESU veel belang? "Het zijn de typische Europese waarden zoals democratie en mobiliteit die wij ook in onze werking proberen te vertalen. Die hebben dus betrekking op meer dan onderwijs alleen."

Op de vraag waarom ESU belangrijk is voor het Europees hoger onderwijslandschap is Primozic resoluut: "Omdat Europa zo belangrijk is, of beter geformuleerd: omdat Europa steeds prominenter wordt op vlak van hoger onderwijs. Daarom moet ook ESU meegaan in deze ontwikkelingen en meer op de voorgrond treden."

Deze trend noemt hij ook bepalend voor de toekomst van ESU. "Hoe meer Europa zich inmenkt in het hoger onderwijs, hoe meer ESU noodzakelijk wordt en zal groeien." ESU kan dus volgens hem enkel maar aan belang winnen. Daarvoor moet het ook zichtbaarheid en voldoende geëngageerde medewerkers vinden. "Momenteel is ESU nog niet genoeg gekend, waardoor het elk jaar opnieuw zoeken is naar geschikte kandidaten. Het is belangrijk dat

studenten van het nationale niveau doorstroomden naar ESU, al hebben de nationale studentenverenigingen het zelf ook niet gemakkelijk om mensen te vinden," erkent hij.

"Ik blijf achter de financieringsbeleid van ESU staan, ondanks het recente protest"

ROK PRIMOZIC, VOORZITTER ESU

Het is niet omdat het huidig onderwijsbeleid en de studentenvertegenwoordiging op Europees niveau georganiseerd zijn, dat het zo moet blijven, vindt Primozic. "Onze doelen en idealen zijn niet per se Europees gebonden. Onze aspiraties overschrijden de Europese grenzen en daarom vinden met samenwerken met bijvoorbeeld de VS erg belangrijk."

Primozic ziet dus geen reden om het te houden op het Europees niveau. "De diversiteit op globaal niveau zal een nog grotere uitdaging zijn, maar dit sluit een globaal onderwijsbeleid en bijbehorende studentenvertegenwoordiging voor mij niet uit."

"Binnen de huidige Europese constellatie proberen we ons vooral zo goed mogelijk te laten gelden. Dat is onze belangrijkste opdracht op dit moment," besluit een ambitieuze Primozic in zijn laatste weken als voorzitter van ESU.

Persfoto

Je bent jong, je bent mooi... keep it that way! Zest Fresh Juice Bar
BUY ONE LARGE JUICE AND GET ONE FREE!
Leuven Oude Markt 56 (schiin tegenover McDonalds)

BON BUY ONE LARGE JUICE AND GET ONE FREE!
Dit aanbod is geldig t.e.m. 30/09/2014 in Zest Fresh Juice Bars te Leuven Oude Markt 56. De goedkoopste van beide dranken is gratis. Niet cumuleerbaar met andere acties.

BON BUY ONE LARGE JUICE AND GET ONE FREE!
Dit aanbod is geldig t.e.m. 30/09/2014 in Zest Fresh Juice Bars te Leuven Oude Markt 56. De goedkoopste van beide dranken is gratis. Niet cumuleerbaar met andere acties.

Student

De Avonden

EEN NACHT IN HET STADSPARK

Zoals Toledo doeltreffend leren ondersteunt, zo zorgt De Avonden voor nachtelijke ondersteuning in het Leuvense uitgaansleven.

Een spannend slaapmutsje

Onderzoeksjournalistiek is schuilen voor kogels, landmijnen ontwijken en wegrennen voor ordetroepen. De Avonden probeerde van de Belgische lente te proeven in het stadspark. Om twee uur 's nachts.

QUINTEN EVENS

Als het aankomt op de avond afsluiten in Leuven bestaan er originele manieren dan de Seven Oaks binnenstruikelen. Het Sint-Donatuspark ligt ongeveer even ver van de Oude Markt, maar kent een bijzonder fijne verlichting en een veel rustieker sfeertje. Het is wel verboden om er na 21 uur binnen te gaan, wordt gezegd.

Het park ziet er zo rustgevend uit en is overdag zo gezellig dat we moeilijk een fijnere plaats kunnen bedenken om de slokken waar we de ochtend nadien het meeste spijt van hebben, te verwerken. Het moet twee uur zijn als we met vier – fotograaf inclusief – aan de ingang in de Vlamingenstraat samentroeppen.

Verrassing

Geen halvezolen met frisbees, maar twee meisjes op een bankje doen ons erg verschieten wanneer we in het park rondlopen. Onder een dekentje op een bankje zijn zij rustig aan het keuvelen, terwijl wij helemaal niet zo zeker van de situatie zijn.

“Dit is onze eerste keer, maar er is hier toch niemand,” klinkt het relaxed. Het bankje dat ze bezetten staat nochtans erg centraal. We voelen ons ietwat bekeken, zo middenin een gesloten park. We verplaatsen ons dan ook naar de kiosk op het hoogste punt van het park. Ideaal, want vanop de straat zijn we niet zichtbaar als we ons in de rechterhoek van het podium installeren.

Schaduwspel

Voor de gelegenheid hebben we een flesje William Lawson's gekocht. Niet te duur, stoer ogend aan de lippen en alcoholhoudend. De eerste slokken stellen ons net iets meer op het gemak dan de woorden van de twee meisjes op het bankje.

Het valt op dat het park erg fijn belicht is. De oranje straatlichten veroorzaken een prachtig schaduwspel. Dat valt de fotograaf ook op en we gaan aan het poseren. De flits wordt twijfelend afgezet.

Na enkele foto's beginnen we ons thuis te voelen in het stille park. De unieke sfeer en de fles Lawson's hebben daar zonder twijfel iets mee te maken. De plicht roept echter: morgen een artikel schrijven. Drie minuten later wandelen we de Vla-

mingenstraat weer af, slaapmuts op.

GAS-boetes

We vragen aan de Leuvense politie of je 's nachts in het stadspark mag zijn. “Er zijn twee redenen waarom een indringer in het park beboet kan worden,” vertelt woordvoerder Stéphanie Gilles. “Artikel 86 van het politiereglement zegt dat het verboden is langs gevels, lantaarns en ander openbaar meubilair te klimmen. Als je in het

We voelen ons ietwat bekeken

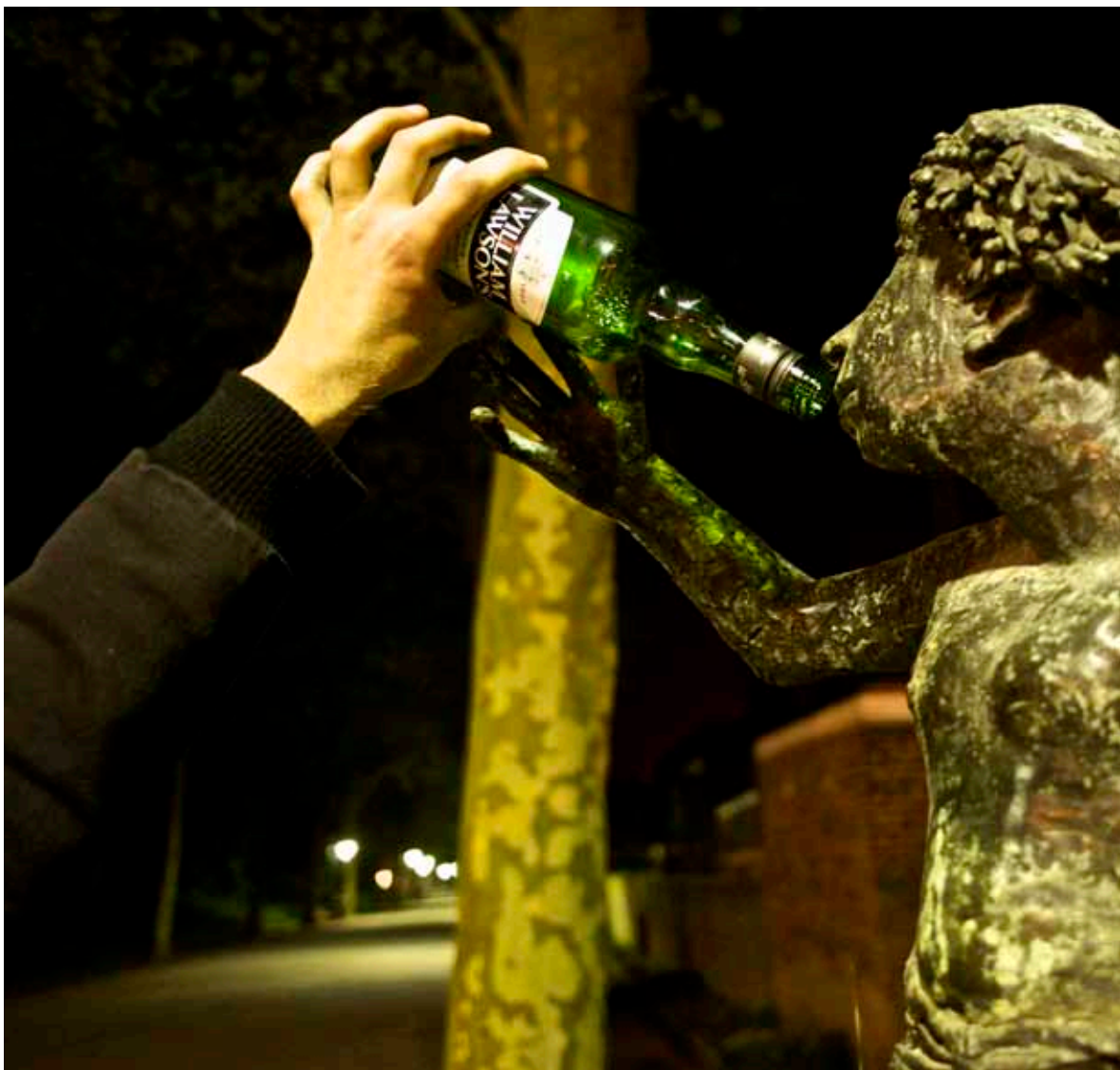
stadspark bent, wordt er verondersteld dat je over het hek bent geklommen.”

De andere reden is dat het park wordt gesloten om overlast – van lawaai tot druggebruik – tegen te gaan. Tenzij we het echt verschrikkelijk bont hadden gemaakt, ris-

Het valt op dat het park erg fijn belicht is. De oranje straatlichten veroorzaken een prachtig schaduwspel

keerden we niet meer dan één of meerdere GAS-boetes, leiden we af uit Gilles' uitleg.

De slimmeriken onder ons worden nog gewaarschuwd: “Het excuus dat je opgesloten bent telt niet, want dat park wordt elke avond gecontroleerd door een beheerder.”

Student

STUDENTEN LANCEREN AFFICHECAMPAGNE OP LIJNBUSSEN

LOKO plakt gezicht op jeugdwerkloosheid

Jeugdwerkloosheid staat hoog op de politieke agenda, en dat blijft zo als het afhangt van LOKO, de koepel boven de Leuvense studentenkringen. Na de paasvakantie voert LOKO een affichecampagne op enkele bussen van De Lijn.

SAM RIJNDERS

Foto's van vijf jongeren, met daaronder de slogan "Eén op vijf van deze jongeren zal geen baan vinden". Met die campagne wil de Leuvense studentenkoepel LOKO jeugdwerkloosheid onder de aandacht brengen. Vier weken lang zullen bussen van De Lijn door het Leuvense stadscentrum rijden met achteraan het campagnebeeld.

"We hebben gekozen voor twee bussen op de meer studentikoze lijnen 1, 2 en 3. Zo'n bus rijdt wat af op een dag, dus zullen heel wat mensen onze affiche zien," legt Karel Van Den Bossche, coördinator Sociaal van LOKO uit. Dankzij sponsoring van De Lijn kost de campagne de Leuvense studentenkoepel maar enkele honderden euro's.

Jeugdwerkloosheid is het jaarthema van de afdeling Sociaal van LOKO. "Zeker met het oog op de Europese verkiezingen is dat een interessant thema," meent Van Den Bossche, verwijzend naar de hallucinante

het vaarwater te komen van andere debatten met hetzelfde onderwerp of dezelfde sprekers, waardoor studenten door het bos de bomen niet meer zouden zien in het Leuvense debataanbod. Daarom gaan we nu een ander format verzinnen voor onze eigen voorstellen."

Van Den Bossche heeft alvast geen angst om aan politiek te doen, hoewel LOKO praat op haar politieke neutraliteit. "LOKO moet niet apolitiek zijn. Wij willen alle studenten dezelfde kansen geven: op zich al een politieke visie. Maar we mogen niet aan partijpolitiek doen en systematisch de visie van bepaalde partijen onderschrijven of afkeuren."

Toch wil Van Den Bossche niet reageren op het voorstel van de N-VA om de wachttuikering te schrappen. Die krij-

gen afgestudeerde jongeren als ze na een jaar zoeken geen baan vinden. "Ik ken de details van hun voorstel niet. Wie weet hebben ze een alternatief?"

De partij Groen stelt dan weer voor om bedrijven te verplichten stages in te richten. Minister van Werk Monica De Coninck (sp.a) voorziet nu budget voor 10.000 stageplaatsen, maar daarvan heeft het bedrijfsleven er maar 600 ingericht. "Zo'n dingen moeten wij nog intern bespreken," reageert Van Den Bossche. "Stages zijn wel erg belangrijk, maar moeten vooral tijdens de studietijd gebeuren. Sommige opleidingen zetten daar nu al sterk op in, maar dat kan beter."

Met een klemtoon op sollicitatietraining en stages legt LOKO alvast de bal in het kamp van de individuele jongere. Het is dan ook wachten op concrete voorstellen voor meer jobs.

"De politiek verliest zich in dit debat te vaak in statistieken," besluit Van Den Bossche. "Akkoord, onze slogan is ook een cijfer, maar we willen ook de mensen achter de statistieken tonen. Je weet niet wie op die bus in de werkloosheid zal belanden. Hopelijk geeft dat de studenten en de politiek stof tot nadenken."

"Zelfs na hogere studies vind je heel moeilijk werk"

KAREL VAN DEN BOSSCHE (LOKO)

werkloosheidscijfers in zuidere landen. In Spanje, Griekenland en Italië zit bijna de helft van de jongeren werkloos thuis.

Maar ook bij ons groeit het aantal jongeren zonder baan sinds de economische crisis. Van Den Bossche: "Zelfs na hogere studies vind je heel moeilijk werk. De cijfers liegen er niet om: één op vijf van alle jongeren is werkloos." Exacte cijfers zijn moeilijk te vinden, geeft Van Den Bossche toe.

Met de campagne wil LOKO niet alleen aan *agendasetting* doen. Er komt ook een link op de affiche naar de bijbehorende campagne-website. "We willen studenten wijzen op bestaande diensten zodat ze zich tegen de jeugdwerkloosheid kunnen wapenen," alsnog Van Den Bossche. "De KU Leuven en de VDAB bieden bijvoorbeeld hele goede sollicitatietrainingen aan. De *tools* bestaan. We hoeven het warm water dus niet opnieuw uit te vinden."

Niet alleen woorden

Mooie voornemens, maar gaat LOKO ook concrete voorstellen doen? Van Den Bossche verzekert ons dat ze "niet alleen op deuren willen kloppen, zonder constructief mee te denken."

Oorspronkelijk zou er een memorandum worden opgesteld na een debat met politici, maar dat gaat niet door. "We dreigden in

Veto

Veto

— Nieuwe Veto iPad App —

Met de steun van

Scherp

RODANIAAAAAAA!
streek vorige week w
ven. Daar werd het sta
bantse Pijl gegeven. C
verzamelden wielerli
blind te staren op de
gladgeschoren renner
Op de Grote Markt
voorgesteld voor ze
richting Overijse vertr

Gesteld

FOTO'S: CAROLINE VAN RHEE

De koerskaravaan
boensdag neer in Leu-
artschot voor de Bra-
Op het Ladeuzeplein
efhebbers om zich
grote bussen en de
sbenen.
t werden de renners
via de Naamsestraat
roken.

Sociaal

Aflossing van de wacht

THEO FRANCKEN (N-VA) EN

In Aflossing van de wacht confronteren we politieke jongerenverenigingen met hun volwassen broertje.

“Alleen al in mijn gemeente is de

Karolien Wilmots

Het zijn fijne tijden om Vlaams-nationalist te zijn. De N-VA stevent af op een verkiezingsoverwinning. Hoge bomen vangen echter veel wind: de partij zou asociaal zijn en een verborgen agenda hebben. Wij leggen Kamerlid Theo Francken en Leuvens jongerenvoorzitter Heleen Van Geel op de rooster.

SAM RIJNDERS & THOMAS CLIQUET

Francken houdt naar eigen zeggen beide voeten op de grond. “In 2003 haalden we de kiesdrempel niet. Toen zijn we door de woestijn gegaan: het water was op en de kamelen waren gaan lopen. Het scoutsgevoel van toen is nooit meer weggegaan.”

Jullie willen de wachtuitkering voor pas afgestudeerde jongeren afschaffen, juist wanneer de jeugdwerkloosheid piekt. Per zeventien werkzoekenden is er maar

één job. Biedt dat een hoopvol perspectief?

Theo Francken: «We moeten het ondernemerschap en de hoop terug geven aan de mensen. De creativiteit in dit land is dood, want de loonlasten liggen te hoog. Het is gewoon niet aantrekkelijk om iemand aan te werven. Door die concurrentiehandicap met de buurlanden weg te werken, geef je zuurstof aan de economie.»

«Onze partij wil inderdaad de wachtuitkering afschaffen. Wie nooit heeft bijgedragen aan de sociale zekerheid, moet er ook niets kunnen uithalen. Bizar ge-

noeg vinden we dat logisch als het over vreemdelingen gaat. Mevrouw De Block (*Maggie De Block (Open Vld), staatssecretaris voor Asiel en Migratie, red.*) heeft ervoor gezorgd dat Bulgaren, Roemenen en Polen hier moeten vertrekken als ze drie maanden steun kregen, maar geen werk vonden. Zelfs van de linkse partijen kreeg ze applaus. Voor jongeren geldt dat principe blijkbaar niet. Ik vind dat discriminerend.»

Een sociale zekerheid is toch meer dan een verzekering. Moeten we geen solidariteit met de zwakkeren in de samenleving tonen?

Francken: «Ons punt is juist dat we momenteel die zwakkeren onvoldoende beschermen. Mensen die jarenlang hebben bijgedragen aan de sociale zekerheid hebben te weinig zekerheid. Mijn vader heeft veertig jaar hard gewerkt en nooit gefraudeerd, maar krijgt een pensioen dat op de Europese armoedegrens ligt. Veertig jaar heeft hij bijgedragen. Waar is al dat geld naartoe? Is dat een sociale zekerheid? Momenteel is het

systeem alvast noch zeker, noch sociaal.»

Heleen Van Geel: «De wachtuitkering afschaffen is geen gemakkelijke boodschap, maar wij steken onze kop niet in het zand. De vergrijzing komt eraan en alles moet betaalbaar blijven. Door intensieve

.....
“België is een bruistablet”
.....

THEO FRANCKEN

begeleiding en stages willen we bovendien een alternatief bieden voor de wachtuitkering.»

Minister van Werk Monica De Coninck (sp.a) heeft geld voorzien voor 10.000 stageplaatsen, maar het bedrijfsleven heeft er maar 600 effectief ingericht. Moeten we ook niet meer engagement vragen van de bedrijven?

Francken: «Bedrijven hebben al heel veel verplichtingen. De over-

heid doet niet anders dan nieuwe regeltjes uitvinden. We moeten de bedrijven vooral zuurstof geven door de loonlasten te verlagen. Alle partijen willen dat, behalve de PS.»

Nattevingerwerk

Tegenstanders grijpen zulke drastische besparingen op sociale uitkeringen aan om jullie asociaal te noemen.

Vangeel: «Om Liesbeth Homans (*trekt de Vlaamse lijst voor N-VA in Antwerpen, red.*) te citeren: wij zijn sociaal zonder socialistisch te zijn. We moeten verantwoordelijkheid belonen en de mensen helpen die het echt nodig hebben. Voor hen zullen we er altijd zijn, maar wie kan werken, moet werken.»

Francken: «Wat is sociaal? Brugpensioen op 53 zoals bij de sluiting van Heinz (*de ketchupproducent die zijn Turnhoutse vestiging sluit, red.*), dat vind ik asociaal. Wie zal dat finaal moeten betalen? De jongere generaties, hoe je het ook draait of keert.»

«Wij zijn geen asociale partij. Ons huidige sociale systeem is

Sociaal

HELEEN VAN GEEL (JONG N-VA)

helft van de mensen miljonair”

gewoon uit balans: de slinger is te ver doorgeslagen met uitermate povere resultaten. De PS zit al twintig jaar in de Brusselse regering. In 1989 was Brussel de rijkste regio van België, nu is het de armste en meest verpauperde stad van West-Europa. Eén op drie kinderen leeft er onder de armoedegrens. In Wallonië één op vier. In Vlaanderen maar één op tien. Dan noemen ze ons sociaal. Die zelfverklaarde sociale partijen zouden beter eens in eigen boezem kijken.»

De kloof tussen arm en rijk groeit inderdaad. Misschien is een vermogenswinstbelasting dan een goed idee? Nu betaalt iemand die teert op een vermogen nauwelijks belastingen.

Francken: «Op je vermogen betaal je al belastingen. Bij de aankoop van een huis betaal je een onroerende voorheffing en op aandelen betaal je taksen.»

«Groen wil iedereen belastingen die meer dan 250.000 euro bezit in vastgoed, spaargeld of aandelen. Beste mensen, daar zit ieder jong gezin dat een huis in en rond Leuven koopt aan. Je vind hier geen huis of grond onder de 250.000 euro. Een sociale woning misschien, maar daar is een wachtlijst voor van hier tot in Tokio.»

Tegelijkertijd wil Groen wel alle bestaande vermogensbelastingen afschaffen. Een fiscale vereenvoudiging en alleen wie meer dan een miljoen euro bezit, zou effectief meer betalen.

Francken: «De groenen schatten dat 60 à 70.000 Belgen meer dan een miljoen euro bezitten. Ik geloof daar niets van. Ik ben burgemeester van Lubbeek: meer dan de helft van de inwoners heeft zo'n bedrag staan. En dat is alleen nog maar Lubbeek. Wie drie generaties goed heeft gewerkt, geen zotte dingen heeft gedaan, en hier of daar een erfenis kreeg, komt snel aan een miljoen.»

Er zijn meer miljonairs in België dan we denken?

Francken: «Natuurlijk! We weten het niet. Zij doen nattevingerwerk, want gelukkig bestaat er geen vermogenskadaster.»

Bruistablet

In de statuten van de N-VA staat de Vlaamse onafhankelijkheid nog steeds met stip bovenaan. Hopen jullie zelf ooit wakker te worden in een onafhankelijk Vlaanderen?

Vangeel: «Ik ben niet bij de N-VA gekomen uit patriottisme, maar vanwege het sociaal-economisch programma. Wij krijgen al lang niet meer waarvoor we stemmen. Vlaanderen stemt centrumrechts. Of het nu confederalisme of onaf-

hankelijkheid is, ik zal al heel blij zijn als er bevoegdheden worden overgeheveld.»

Francken: «Ik ben absoluut voorstander van de Vlaamse onafhankelijkheid, maar ik ben ook democraat. Op dit moment is er geen meerderheid voor onafhankelijkheid. Dus ga ik stap voor stap, maar het einddoel is duidelijk: een onafhankelijke Vlaamse republiek. België is een bruistablet. Wij willen geen revolutie, maar evolutie.»

Verkondigt ondervoorzitter Ben Weyts dan niet het partijstandpunt wanneer hij stelt dat onafhankelijkheid niet per se hoeft?

Francken: «Wij trekken met een confederaal model naar deze verkiezingen, maar op lange termijn zijn we voor een onafhankelijke Vlaamse republiek in een Europese Unie. Eerst confederalisme, want dat betekent een eenvoudigere structuur en een gigantische besparing.»

Forceren

Kan een rabiante flamingant beter voor Vlaams Belang stemmen? Zij willen onmiddellijk de Vlaamse onafhankelijkheid uitroepen.

Francken: «Als je voor Vlaams Belang wil stemmen, moet je dat vooral doen. Maar er is meer dan het communautaire verhaal: in hun voorstellen rond veiligheid en migratie kan ik me niet vinden. Zij hebben een zeer vijandig mensbeeld.»

«Ten tweede: wat haalt een stem voor Vlaams Belang uit? Geef een stem aan een partij die die gebruikt om zaken te forceren. Mensen willen een partij die ook duidelijke en heldere meningen heeft, maar die haar handen vuil durft maken. Niets is zo gemakkelijk als langs de zijlijn staan, want dan blijf je altijd rechtlijnig. Op de duur wordt dat echter ook zielig.»

Volgens Remi Vermeiren, een prominent lid van de Vlaams-nationalistische Warandegroep, moeten Vlaams Belang, de N-VA en Lijst Dedecker in het Vlaamse Parlement de onafhankelijkheid uitroepen zodra ze een meerderheid hebben. Zou u daarvoor stemmen?

Francken: «(lacht) Nu is dat politieke science fiction. Op zo'n hypothetische vraag antwoord ik niet.»

Is het niet democratischer om daarvoor een referendum uit te schrijven? U erkent zelf dat maar een minderheid van de Vlamingen onafhankelijkheid wil.

Francken: «Onze partij is tegen referenda. Bovendien is dat nu niet aan de orde. Het confederalisme is de inzet van de verkiezingen. Alles wat daarna gebeurt, zien we dan wel. Op dit

moment gaan wij niet voor die onafhankelijkheid.»

“Wat we zelf doen, doen we beter,” klinkt het. Nochtans loopt de Vlaamse regering met de N-VA niet bepaald op rolletjes. De wachtlijsten en files groeien, de onderwijshervorming is meer blabla dan boemboem en een audit zegt dat de federale administratie beter draait dan de Vlaamse.

Francken: «Het rapport zegt niet dat de Vlaamse administratie minder goed draait dan de federale, maar wel dat ze serieuze efficiëntiewinsten kan boeken. Elke overheid en elk bedrijf moet die oefening maken. De federale overheid laat niet eens zo'n audit toe. De voorzitter van het interne auditcomité, Michel De Samblanx, heeft gefrustreerd ontslag genomen. In Vlaanderen is er tenminste een audit, ook al was die niet zo positief.»

«De Vlaamse regering mag heel fier zijn op haar prestaties op het gebied van onderwijs, welzijn en cultuur. Het loopt inderdaad niet perfect en er zijn fouten. Gelukkig maar, en dat is altijd zo. In elk bedrijf loopt er wel eens wat mis. Laat ons toch ook niet vergeten dat onze Vlaamse begrotingen in evenwicht waren, terwijl Wallonië en Brussel rode cijfers hadden.»

Duidelijkheid en onverzettelijkheid zijn het handelskenmerk van jullie

“Niets zo gemakkelijk als langs de zijlijn: je blijft altijd rechtlijnig. Op de duur wordt dat echter ook zielig”

KAMERLID THEO FRANCKEN (N-VA)

partij. Dreigen jullie die niet te verliezen door het gedraai rond het economische en communautaire programma? Premier Elio Di Rupo (PS) vergeleek de N-VA met het circuit van Francorchamps: veel bochten.

Francken: «Ach, in *Het Laatste Nieuws* las ik dat we juist harde en scherpe standpunten innemen over migratie en justitie. Elke dag is het wat anders: volgens de ene krant zijn we duidelijk en strak, volgens de andere nemen we een bocht.»

Vangeel: «Onze congresstukken bevatten een duidelijk plan, wat overeenkomt met wat we al jaren vertellen. Het confederalisme is nu misschien wat afgezwakt, maar

het parcours van Open Vld vertoont veel meer bochten.»

Jullie hebben de wind in de zeilen, maar krijgen ook veel tegenwind van andere partijen. Blijven jullie in gedachten datzelfde scoutsgroepje dat tegen de boze buitenwereld vecht?

Francken: «Ondertussen zijn we natuurlijk een veel grotere partij geworden, maar dat gevoel van één-tegen-allen blijft. Alleen CD&V heeft door dat ze haar eigen verhaal moet vertellen. Gelukkig heeft de Vlaming een natuurlijke voorliefde voor de *underdog*.»

Sociaal

INTERVIEW TOXICOLOOG JAN TYTGAT VECHT VOOR REGULARISATIE CANNABIS “Mijn frigo’s steken vol cannabis”

“Ik maak geen onderscheid meer tussen hard- en soft-drugs,” klinkt het bij Antwerps burgemeester Bart De Wever (N-VA). Onzin volgens Leuvens toxicoloog Jan Tytgat. Als een Don Quichot vecht hij voor de regularisatie van marihuana.

SAM RIJNDERS

Met econoom Paul De Grauwe en criminoloog Tom Decorte stelde Tytgat eerder dit jaar een heus cannabisplan voor. Het Belgische beleid heeft gefaald, luidt hun conclusie. Tijd om het roer om te gooien.

De bloemtoppen van de vrouwelijke cannabisplant bevatten THC of tetrahydrocannabinol, doceert de toxicoloog. “Die psychoactieve stof werkt op een eiwitje in ons brein. Je bent verlost van alle stress en ziet het leven door een roze bril. Geen wonder dat het zo succesvol is,” lacht hij.

Wat drijft een alom gerespecteerd toxicoloog tot een pleidooi voor de regularisatie van marihuana?

Jan Tytgat: «Justitie doet dagelijks op onze expertise een beroep als gerechtsdeskundigen. Wanneer er cannabis in beslag genomen wordt, moeten wij die analyseren. Al lang zien wij dat er meer en meer plantages worden ontdekt en gebruikers betrapd. Ik kan letterlijk niet meer volgen: mijn frigo’s steken vol. Tegenover tien jaar geleden is er een exponentiële groei.»

«Eigenlijk moet ik jullie bedanken. Vorig jaar merkte ik in *Veto* op dat we zouden moeten legaliseren. Daar doken de media op en zo is de bal aan het rollen gegaan.»

“Cannabis is even verslavend als koffie,” vertelde u in diezelfde Veto.

Tytgat: «Psychisch gezien is cannabis verslavend. Je kan enorm hunkeren naar een nieuwe joint, net als naar een nieuwe kop koffie. Bij heroïne is dat ook zo, maar ben je ook fysiek afhankelijk. Je begint te zweten of trillen als je snoepje er niet meer is. Vandaar het onderscheid tussen soft- en hard-drugs.»

«Vijf procent van de gebruikers zal last hebben van die psychische component. Dat cijfer valt mee, zeker als je vergelijkt met chocolade, koffie, tabak of alcohol. Idealiter is het nul, maar mensen zijn subjectieve wezens die altijd hunkeren naar iets.»

Reguleren is controleren

Het is een softdrug, maar de THC-waarden in cannabis zijn erg gestegen. Is een jointje nog steeds onschuldig?

Tytgat: «Hulpverleners merken inderdaad dat cannabis sterker geworden is. Dat is zo de laatste decennia, maar nu stagneert het. Een dealer is ook niet gebaat bij te sterke

weed waardoor zijn klanten overdosisen krijgen.»

«Door te regulariseren kan je dat juist controleren. Als u of ik vandaag een joint op de Oude Markt kopen, weten wij niet hoe straf dat spul is. In de stalen die wij analyseren zien we dan ook een grote variatie. Er zitten ook restjes pesticide en andere rommel in waar kwekers niet bezorgd om zijn. Stoffen die je zeker niet in je lichaam wilt. Van een blikje bier weet je perfect hoeveel alcohol erin zit. Je weet ook dat het kwalitatieve alcohol is waar je niet blind van wordt. Waarom kan dat niet voor cannabis?»

Uw tegenstanders waarschuwen dat cannabis tot psychoses kan leiden.

Tytgat: «De basis van de toxicologie is dat de dosis het effect bepaalt. Hoe meer THC dat eiwitje in je hersenen bereikt, hoe groter de effecten. Het is inderdaad bijzonder gevaarlijk als een scholier in zijn allereerste joint toevallig zeer straffe belgo- of nederweed gebruikt. Dat beaamt iedereen. Door te reguleren, kun je zulke incidenten juist voorkomen. Wij willen zeker niet promoten, maar de *collateral damage* beperken.»

Andere softdrugs zoals alcohol en nicotine zijn wel geregulariseerd. Gaat onze maatschappij hypocriet om met haar genotsmiddelen?

Tytgat: «U heeft absoluut gelijk: dat zijn drie populaire psychotrope stoffen. Ik pleit voor een consequenter beleid. Wie een pintje bier drinkt, doet aan gereguleerd druggebruik. Je weet wat je drinkt en je kunt de gevolgen inschatten. Helaas lopen gebruikers van cannabis een veel groter risico.»

«Je moet kunnen discrimineren en de context speelt een rol. Alcohol en tabak behandelen we ook niet *krak* hetzelfde: je mag een voertuig besturen nadat je een heel pakje gerookt hebt, maar niet nadat je een hele bak gedronken hebt. Maar wij weten als wetenschappers toch waarover we praten?»

De schatkist is alvast gebaat bij regularisatie. Per plantage rekenen u en uw collega’s jaarlijks een miljoen euro omzet.

Tytgat: «Wanneer dat een witte activiteit wordt, kun je btw en accijnzen heffen en creëer je tewerkstelling. Bovendien heb je minder hulpverlening en tussenkomsten van de politie en het parket nodig. Maar je mag het niet voor het geld doen. Die extra inkomsten kun je wel benutten voor meer preventie.»

Open Vld-voorzitter Gwendolyn Rutten merkte in deze krant op dat wie canna-

bis rookt “niet alleen met zijn eigen leven speelt, maar ook met dat van anderen”. Door die maatschappelijke impact is ze tegen regularisering.

Tytgat: «Ik ben veel genuanceerder. Er zijn ontelbaar veel mensen die verantwoord cannabis gebruiken. Ze zorgen niet voor overlast en zijn fysiek niet afhankelijk. Ze hunkeren misschien naar een nieuwe joint, maar *tant pis* als ze die niet vinden. Ze zullen hun buurman niet beroven en hun buurvrouw niet verkrachten. Voor heroïne bega je letterlijk een moord omdat je lichaam er zo naar hunkert.»

De politiek werkt u wel vaker tegen. Het Antwerps stadsbestuur voert de war on drugs op met een GAS-boete voor iedereen die een joint opsteekt.

Tytgat: «Een spijtige zaak. Een uniforme aanpak op nationaal of zelfs Europees niveau zou trouwens fantastisch zijn, net als met alcohol en nicotine. Dan heb je geen stad die strenger is dan de andere. Zwart-wit redeneren is nooit goed. Dit debat vraagt om nuance en compromis, met de *hardliners* kun je nooit praten.»

Is het niet frustrerend om als Don Quichot tegen de stroming in te roeien?

Tytgat: «Het vergt veel moed om je nek uit te steken als academicus en toxico-

loog. Rabiëte tegenstanders vragen zich af hoe ik dit in godsnaam kan voorstellen. Die mensen luisteren niet naar mijn verhaal. Ik ga cannabis nooit aanmoedigen: door te roken loop je risico op longkanker. Maar laat ons eerlijk en pragmatisch zijn: het is een realiteit in de maatschappij. Jongeren zullen altijd experimenteren. Zorg er dan voor dat er zo weinig mogelijk persoonlijke en maatschappelijke schade is.»

«Politiek is er ook een generatieconflict. De oudere garde en lokale baronnen verliezen stilaan hun voeling met de leefwereld van jongeren. Die staan in dit dossier met hun twee benen in de realiteit.»

Regularisatie

Zal regularisatie niet leiden tot een toename van het gebruik?

Tytgat: «Heel eerlijk: dat weet ik niet. Ik kan niet bewijzen of er minder of meer gebruikers zullen zijn. Wel staat vast dat het huidige model heeft gefaald. De doelstellingen van de federale beleidsnota ter zake zijn minder gebruikers, minder plantages, minder overlast en een hogere kwaliteit. Al die doelstellingen zijn mislukt. Geef een wetenschappelijk gemotiveerd alternatief beleid dan een kans.»

Simon Lederq

“Rabiëte tegenstanders vragen zich af hoe ik dit in godsnaam kan voorstellen. Die mensen luisteren niet naar mijn verhaal”

Cultuur

GET RAVAGED AT M-IDNIGHT

Museum M in de verwoesting

Met M-idnight wordt er voor het eerst een studentenocturne georganiseerd in museum M. Enkele studenten uit de richting Culturele Studies sloegen de handen in elkaar met museum M om de student warm te maken voor kunst.

THIJS KEERSMAEKERS

“Het is de eerste keer dat museum M op deze manier voor studenten geopend wordt,” zegt Lynn de Mey, een van de organisatoren. Delphine Debruyne, medestudent en -organisator, vult aan: “Het houdt M ook al een tijdje bezig: hoe bereiken we die studenten? Dat willen wij doen door ’s avonds iets te organiseren en het museum uit zijn normale context te halen. Het hoofdidee is om de student het museum te laten herontdekken, weg van de stille zalen en de puur educatieve rondleidingen. Wij hebben het eerder multidisciplinair aangepakt.”

Wat houdt zo’n multidisciplinaire aanpak dan concreet in? “We proberen het qua activiteiten heel breed te houden,” zegt Roel D’Hont, een van de organisatoren. “Er moest zeker livemuziek bij zijn. Daarvoor hebben we onder andere Stoomboot kunnen strikken. Maar verder is er ook een voorstelling van Campustoneel, wordt er een film geprojecteerd, is er dans te zien,…”

Ravage

Studenten die M overnemen: klinkt goed, maar is alles dan zomaar mogelijk? “Er komen wel een paar beperkingen bij kijken. Zo hadden wij het museum graag nog

wat langer opengehouden, maar dat bleek onmogelijk. Maar ik heb wel het gevoel dat M ons volledig steunt,” zegt Delphine. Ook Roel beseft dat het een kwestie van geven en nemen is: “Het is sowieso rekening houden met elkaar. Zolang we binnen het thema bleven, kregen we de vrijheid zoveel mogelijk zelf in te vullen.”

Dat thema is Ravage, de tentoonstelling die al langer loopt in M rond de vernieling van de eerste wereldoorlog. “Alle voorstellingen zijn gekozen aan de hand van Ravage, dus het is echt wel de

Oorlog is een dankbaar onderwerp voor kunstenaars

bedoeling dat het op elkaar aansluit,” zegt Lynn. Ze zien er ook de meerwaarde van in. “Bepaalde optredens kunnen zeker helpen een andere blik te krijgen op de werken

die in de zaal hangen. Het is een wisselwerking,” aldus Delphine.

Episch

Een nocturne in de zalen van M waar momenteel Ravage loopt; als de georganiseerde activiteiten werkelijk een meerwaarde vormen om de tentoonstelling te beleven, belooft het alvast. Ook zonder nevenactiviteiten is Ravage immers een bezoekje waard. Het gaat om kunst en cultuur in tijden van conflict, en dat conflicten mooie en interessante werken opleveren, wordt duidelijk wanneer je door de zalen struint. Aan de hand van de brand in de Leuvense universiteitsbibliotheek in 1914 troont museum M je mee doorheen vernieling en schoonheid, twee the-

ma’s die dicht bij elkaar blijken te liggen.

Dit is maar een voorgerechtje

Het is meteen raak, met epische taferelen van de beroemde brandende steden Sodom en Troje. Oorlog is een dankbaar onderwerp voor kunstenaars: voor schilders vaak de aanleiding een indrukwekkend kleurenpalet aan te spreken om de verwoestende

brand tastbaar te maken, voor moderne kunstenaars de aanleiding tot conceptuele kunstwerken die de desolaatheid laten spreken en de oorlog scherp veroordelen. Enkel dat laatste ontbrak een beetje over de gehele tentoonstelling. In de grote, witte zalen van M leek het vaker over de verstilde schoonheid van het geobserveerde kwaad te gaan dan over de concrete vernielingen, het woeste van de oorlog. Als je verwacht het bittere stof van genadeloos geweld te proeven, is dit maar een voorgerechtje.

Meer info: www.m-idnight.be Het evenement Get Ravaged at M-idnight vindt plaats op 24 april in M. Ravage zelf loopt nog tot 1 september

Mona Hatoum, Bunker, 2011

Simon Leclercq

IFTF WINA REIS ROND DE WERELD IN 80 DAGEN

Wina waagt zich aan Verne

Wina beloofde een avondvullend, amusant en af en toe absurd, maar bovenal boeiend theaterstuk te brengen. Het stuk was gebaseerd op een negentiende-eeuwse roman van Jules Verne.

NELE HIELE

Philius Fogg, een welgestelde Engelsman, gaat met zijn vrienden de weddenschap aan dat hij in 80 dagen een reis rond de wereld kan maken. Samen met zijn Franse knecht Jean Passepartout slaagt hij daar op het nippertje in. Tot daar de versie van Jules Verne. Wina bracht een bewerking van het verhaal, waarbij ook Jules Verne zelf op het podium stond. De vele toespelingen en grappen die de twee verhalen vloeiend in elkaar deden

overlopen, zorgden voor een gelaagd resultaat.

Het eenvoudige decor werd goed benut. Veel denkbeeldige deuren, knoppen, schepen en treinen in combinatie met hier en daar een knuffelolifant en een krant, maakten de setting van het verhaal zeer duidelijk. Net zoals het decor was ook het aantal spelers schaars. Alle rollen werden vertolkt door slechts zes acteurs. Dat ging gepaard met een aantal nadelen. Wie zijn aandacht niet bij het stuk hield, kon de draad gemakkelijk kwijtraken door de vele rolwissels. Daarnaast zorgde de beperkte cast ervoor dat elke acteur veel tekst had, die door het hoge speeltempo niet altijd goed verstaanbaar was. Ook het grote aantal versprekin-

gen toonde aan dat de hoeveelheid tekst beter wat minder was geweest.

Spot

Telkens wanneer het woord "Engeland" of "Queen" viel, zongen de acteurs uit volle borst *Rule Britannia* als ode aan hun vaderland. Die momenten brachten wat rust in het stuk en waren dus zeer welkom. De enige keer dat Passepartout aanvatte met *Allons enfants de la patrie*, werd die poging ruw onderbroken door zijn baas. Een van de vele grappige momenten in het stuk. Ook hielden de acteurs zich niet in om de spot te drijven met allerlei dingen, waarbij domme Britse *gentlemen*, theaterrecensenten en hedendaags toneel slechts enkel voorbeelden zijn.

Amusant was het dus, en ook aan absurditeit ontbrak het niet. De momenten waarop stukken tekst doorgespoeld werden of werden vervangen door "enzovoort enzovoort"

getuigden daarvan. Een slimme manier overigens om het stuk niet te langdradig te maken. Een *flashforward* ergens middenin het stuk doorbrak de chronologie en de cirkel werd rondgemaakt door een slotscène

Amusant was het, en ook aan absurditeit ontbrak het niet

die, op enkele belangrijke details na, dezelfde was als de openingsscène. Kortom, onze avond werd gevuld door een op de meeste momenten boeiend stuk. Wina maakte haar belofte waar.

Cultuur

TENTOONSTELLING MAN THE HUNTER VAN ALFA

Van neanderthalers tot plezierjagers

Het imposante skelet van een wolharige neushoorn in de centrale universiteitsbibliotheek maakt het duidelijk. Ook voor haar vijftiende jaarlijkse editie ruimen de boeken plaats voor de tentoonstelling van Alfa, de studentenkring van archeologiestudenten.

ANTON GOEGEBEUR

In *Man the Hunter* vertelt Alfa aan de hand van talrijke voorwerpen de rijke geschiedenis van de jacht. De omvang van het thema, lopend van de oude steentijd tot vandaag en van Afrika tot Oceanië, is zonder meer ambitieus. Ondanks een minder slot slagen de organisatoren erin om in een relatief kleine ruimte een coherent overzicht weer te geven.

Overleven

Het eerste deel behelst de prehistorie. Aan de hand van skeletten, waaronder de imponerende schedel van een mammoet, en talrijke archeologische voorwerpen wordt op een overzichtelijke wijze de evolutie van de jacht in het paleo-, meso- en neolithicum aangetoond. Een chronologische cirkel van pijlpunten, die de drie periodes behelst, maakt ook voor een leek de evolutie duidelijk.

Met Belgisch maar ook talrijk buitenlands materiaal is het pre-

historische deel indrukwekkend. Door te putten uit zowel de eigen universitaire collectie, als uit materiaal van het Gallo-Romeins Museum in Tongeren en het Koninklijk Belgisch Instituut voor Natuurwetenschappen liggen hier zowel pijlpunten uit het naburige Holsbeek als stenen spitsen uit het meer exotische Egypte en Congo.

Assyrisch

Waar in de steentijd de jacht draaide om overleving, leidt een halfuur durende documentaire over de Assyrische leeuwenjacht, een antiek rijk in het Midden Oosten, het tweede luik in. Hier spitst de tentoonstelling zich toe op de variërende rol van de jacht in diverse hiërarchische samenlevingen. De primaire functie is niet langer voedselvoorziening, maar eerder socio-cultureel.

Romeinen en valken

In dit tweede deel wordt het gaspedaal dieper ingeduwd. In een beknopt chronologisch overzicht

overloopt de tentoonstelling de rol van de jacht in het Romeinse Rijk, waarin jacht diende als volksvermaak in het amfitheater, de aristocratische valkenjacht in de middeleeuwen tot het uiteindelijke gebruik van vuurwapens. In tegenstelling tot de duidelijke lijn in het eerste deel voelt de brug tussen Rome en vandaag onevenwichtig aan.

Wolharige neushoorn in universiteitsbibliotheek

Ondanks het iets mindere tweede deel blijft het uiteindelijke resultaat indrukwekkend. De tentoongestelde collectie is uitgebreid, de vereiste uitleg is duidelijk en de rode draad blijft ondanks de omvang van het thema volgbaar. Het is zoals de organisatoren zelf schrijven: "De jacht is een thematisch juweel met vele facetten. Misschien liet de ruimte niet toe om al deze facetten even uitvoerig te behandelen."

De tentoonstelling is volledig gratis en loopt nog tot 31 mei in de Centrale Bibliotheek

De primaire functie van de jacht is niet langer voedselvoorziening

Meredith Geldof

CulKal

De culturele kalender van Leuven voor april

Muziek

25 APR
Radio
Modern
Het Depot

Even terug naar de fifties met het feestje dat Radio Modern is. Het concept is bekend, beproefd en goedgekeurd. Lessen in swing, make-up in fiftiesstijl, zwierende *petticoats* en vooral een overdosis retro. Nico & The Rhythm Dudes uit Parijs zorgen voor een live combo van rhythm 'n blues om de avond al swingend in te zetten.

Podium

18-24 APR
Dansen
Drinken
Betalen
- (Almost)
The Movie
OPEK

Een geprojecteerde graphic novel, waar drie muzikanten en een verteller live voor de klank van de tekenfilm zorgen. Het ideale voer voor iedereen die eens wat anders wil. De voorstelling vertelt het verhaal van een meisje dat wegloupt van huis en zich afvraagt of er nog wel iemand is die haar zoekt en om haar geeft.

29 APR
Wanneer
gaan we nog
eens
bowlen?
Minnepoort

De nieuwe show van Bart Cannaearts is een mijmering over hoe het leven van alledag net als bowlen eigenlijk een belachelijk tijdverdrijf is. In zijn kenmerkende stijl praat Cannaearts relaxed en geprikkeld over huwelijksfeesten, menselijk sociaal gedrag, Ryan Gosling en winkelen, zonder al te harde maatschappijkritiek. Gewoon *comedy pur sang*.

30 APR
Wijven
STUK

Zes actrices van *Ontroerend goed* brengen deze voorstelling als een ode tegen het feminisme, tegen de emancipatie en als bevestiging van de traditionele rollenpatronen.

30 APR
Darling
STUK

Darling is een samenwerking tussen Igor Shyshko en Moya Michael, die beiden nog gedanst hebben bij Anne Teresa De Keersmaeker. Ze schetsen hun persoonlijke geschiedenis tot het moment waarop ze elkaar ontmoeten. Voor beiden een geschiedenis waarin hun kleine leven beïnvloed werd door grootse dingen: de nasleep van de ramp in Tsjernobyl voor de ene en de politieke onrust van de Apartheid voor de andere.

Film

21-22 APR
The Grand
Budapest
Hotel
Cinema ZED

Een pareltje van de hand van oscargenomeerd regisseur Wes Anderson. Een grote cast van excentrieke personages, een fantasiewereld in het fictief Midden-Europese land Zubrowka, dat zich in een interbellum bevindt en zoveel spektakel dat het niet allemaal in woorden te vatten valt.

21-28 APR
Only Lovers
Left Alive
Cinema ZED

Cinema ZED is deze maand zeer lief voor de fans van Tilda Swinton. Waar ze in *The Grand Budapest Hotel* slechts een bijrol vertolkt, speelt ze in deze film van Jim Jarmusch de hoofdrol als vampier Eve. Jarmusch brengt een heel nieuwe dimensie aan de populaire en uitgemolken vampierenverhalen met zijn typische indiestijl. (mc)

Cultuur

INTERVIEW MIKE NAERT, DE BAAS VAN HET DEPOT

“Er is geen ruimte voor concurrentie”

Mike Naert (45) heeft zijn eigen rekening in Café Sport. Terwijl hij van z'n Stella nipt, draait de machine van Het Depot op volle toeren. Het is hoogseizoen voor de Leuvense muziektempel. "Ik wou vroeger altijd een café met een zaaltje. Maar het is uiteindelijk een zaal met een café geworden."

RUBEN BERTRANDS (FOTO'S:
ANDREW SNOWBALL)

Iedereen kent u als directeur van Het Depot, maar u bent eigenlijk begonnen als dj.

Mike Naert: «Ik ben wat ze in het reggae-circuit een *selector* noemen. Het plaatje is voor mij belangrijker dan de techniek. Een dj vandaag de dag is bezig met zijn mix, met een fijne *flow* neer te zetten. Ik wil gewoon goede muziek horen. Ik draai al dertig jaar onder de naam Mighty Mike. Als ik in Antwerpen ga draaien, is dat Mike Stella From Leuven.»

«De tijden zijn wel veranderd. Vroeger moest je met platenbakken sleuren. Nu is dat een usb-stick. Vinyl heeft zijn charme, absoluut. Maar tegenwoordig weegt mijn koptelefoon zwaarder dan alle muziek die ik bij heb. Dat is ook niet onaangenaam.»

Wat is het aandeel van de stad Leuven in Het Depot?

Naert: «De recente renovatie is betaald door Leuven, en deels gesubsidieerd door Vlaanderen. Het gebouw is eigendom van de stad, maar wij hebben wel erfpacht. We zijn vanaf de eerste dag betrokken geweest bij de verbouwingen. Van alles wat we wilden, is er 95 procent gerealiseerd.»

«Wij zijn kunnen ontstaan met steun van de stad. Ik ben daar ook heel erkentelijk voor.»

heel droge klank. Alles wat je speelt, hoor je. Slechte groepen spelen vaak met veel volume om hun beperkingen te maskeren. Dat gaat hier niet. Zo zijn er al een paar bands serieus door de mand gevallen. Niet goed genoeg.»

Concertkalender

Hoe wordt de concertkalender van Het Depot samengesteld?

Naert: «Het begint en eindigt bij mij. Ik heb door de jaren heen een uitgebreid netwerk opgebouwd. Maar je mag niet vergeten: de markt wordt gedreven door het aanbod. Je kiest niet wie er komt optreden. Er is een aanbod waar je een selectie uit moet maken, maar de zaak is vooral om die artiesten hier te krijgen. Alle internationale artiesten willen in Brussel spelen. De *bookers* kennen ons als een goed alternatief. Er is in Leuven simpelweg geen ruimte is voor een tweede concertzaal van onze grootte. Geen van beide zou functioneren.»

«Omdat wij 80 procent eigen inkomsten moeten halen om rond te komen, kunnen we het ons niet permitteren om enkel op onze "goede smaak" te programmeren. We hebben ook een bepaalde verantwoordelijkheid naar de regio toe, namelijk dat we een open centrum zijn. We hebben 30 uitverkochte concerten nodig per jaar om een aantal keer verlies te kunnen maken. Om een voorbeeld te geven: we hebben het geluk dat Milow hier kind aan huis is en drie à vier keer per jaar komt spelen.»

Dat is uitverkocht zonder dat we daar veel voor moeten doen. Daar houden we dan geld aan over dat we kunnen steken in optredens die minder opbrengen.»

Is de Leuvense muzikscene veranderd ten opzichte van vroeger?

Naert: «Vijftien jaar geleden was er geen echte scene in Leuven. Je had een paar singer-songwriters à la Tom Helsen en Anton Walgrave. Daarvoor had je The Neon Judgement en Big Bill. Maar nu is het ongelooflijk hoeveel talent er in Leuven zit. Wij hebben daar, als thuishaven voor muzikanten, ons steentje aan bijgedragen. Kijk maar naar Milow en Selah Sue. Die zijn, elk in hun eigen genre, groter dan eender welke Belgische groep ooit is geweest. En ze wonen op twee kilometer van elkaar.»

«Vroeger had je wel een vollediger plaatje. In de Sojo had je de kleinschaligere optredens, STUK was meer experimenteel, en wij coverden alles wat te maken had met pop en rock. Sinds de sluiting van de Silo ontbreekt er een fuifzaal in Leuven. Wij kunnen dat af en toe doen, maar onze zaal is bedoeld voor concerten, niet voor feestjes die tot zes uur 's ochtends duren. Er is vooral een gebrek aan kleinere podia. De Bebop, Libertad en Blauwe Kater organiseren af en toe optredens, maar verder is het armoe troef. Ik snap dat niet, want ik ben 100 procent zeker dat daar een publiek voor is. Je moet natuurlijk ook cafébazen hebben die dat willen doen.»

Downloadcultuur

Koop of download jij je muziek?

Naert: «Een van de grote problemen van de downloadcultuur is dat er veel te veel uitkomt. Er zijn te weinig filters. Ik heb het geluk dat ik veel muzikanten onder mijn vrienden mag rekenen. Als die mij een tip geven, dan luister ik daar naar. Zij hebben dat al gefilterd. Vroeger had je per week tussen de acht en de tien releases die uitkwamen, en die werden allemaal

Directeur Mike Naert

gerecenseerd in *Humo*. Sommigen kregen vier sterren, en anderen werden de grond ingeboord. Tegenwoordig behandelt een recensent bijna alleen wat hij goed vindt, omdat er zo veel uitkomt.»

«Ik koop zelf redelijk veel muziek, maar je vindt het eigenlijk allemaal gratis op het internet. Eigenlijk moet daar iets aan gedaan worden. Het kost geld om een goede plaat te maken. Een producer, een techniker, een arrangeur, studiotijd: dat is niet gratis. Iedereen staart zich blind op die één procent, de Lady Gaga's en Madonna's van deze wereld, maar die betalen ook wel al die andere platen die minder opbrengen. Er worden nog goeie platen gemaakt, maar het is een serieuze investering. Daarom wordt er heel veel wegwepmuziek gemaakt. Daar is op zich niks mis mee. Ik eet af en toe ook een goedkope hamburger.»

“Ik ben wat ze in het reggae-circuit een selector noemen”

MIKE NAERT, DIRECTEUR

Maar ondertussen zijn wij uitgegroeid tot een organisatie met een omzet van meer dan twee miljoen euro, waarvan we 80 procent zelf binnenhalen. Wij krijgen jaarlijks 85.000 euro subsidies, maar economisch bekeken is dat voor de stad een prima investering. Wij lokken heel wat mensen naar Leuven.»

Tijdens die renovatie zijn jullie even verhuisd naar de Kapucijnenvoer.

Naert: «Dat was een noodoplossing. Je kan je werking niet voor twee jaar opdoeken. Dus hebben we verder gedaan in - en dan druk ik mij zacht uit - suboptimale omstandigheden. Maar ik ben blij dat we dat gedaan hebben.»

«We hebben even gespeeld met het idee om de cinemastoele weg te halen, maar dat voelde raar aan. Na verloop van tijd zijn die stoelen deel van het karakter van je zaal. Wat ook eigen is aan Het Depot: wij hebben een

In de keuken van het Depot wordt dagelijks gekookt voor artiesten, hun technici en vrijwilligers

Menu v/d week 22/ - 26/04/2014

<http://www.alma.be>

A1 = alleen Alma 1

A2 = alleen Alma 2

A3 = alleen Alma 3

 = vegetarisch

maandag

Paasmaandag

dinsdag

Kalkoensteak met prinaniëregroenten	€ 3,10
Lamssteakburger met pizzaiolasaus en courgette	€ 5,30
Quornfilets met andijvie in room A1+A3	€ 5,80
Spaghetti bolognese groot (A1, A2, A3 enkel middagmenu)	€ 4,10
Big Alma hamburger met slaatje (A3, enkel avondmenu)	€ 4,10

woensdag

Kaaskroketten met wortelen en kampernoelies	€ 3,10
Steak met wijnhandelsaus en forestieremix	€ 5,80
Vegetarische lasagne	€ 5,30
Koninginnenhapje A1+A2	€ 4,10
Mixed grill (A3, enkel avondmenu)	€ 5,80

donderdag

Cordon bleu met osso bucosaus en boontjes	€ 5,30
Vegetarische loempia met currysous en wokgroenten	€ 4,10
Gebraden haantje met archiducsaus en slaatje A1+A2	€ 5,80
Spaghetti Bolognese groot A1+A3	€ 4,10
Gebraden haantje met archiducsaus en slaatje A2	€ 5,80
Kippenlapje met groenten en saus (A3, enkel middagmenu)	€ 5,30
Pita met looksaus en slaatje (A3, enkel avondmenu)	€ 5,30

vrijdag

Gepaneerde pladijs met normandische saus en peterseliepuree	€ 5,30
Hamburger met ketchupsaus en erwtes	€ 3,10
Groentenrisotto met quornbereiding A1+A3	€ 4,10
Stoofvlees op z'n Vlaams A1+A3	€ 5,30

**VANAF 21 APRIL
ELKE DONDERDAGAVOND
ALMA 1**

BIBO

**MET GRATIS
PINTJE OF
FRISDRANK**

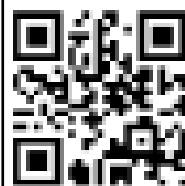
**2 STUKKEN VLEES
MET SALADBAR EN FRIETJES**

5,80 EURO STUDENTENPRIJS

*One man's trash is
another man's treasure!*

*Inzameling en verkoop van tweedehands
goederen met een enorm en steeds
wisselend aanbod!*

de kringwinkel

SPIT

Tijzenmolenstraat 10-12 ~ 3001 Heverlee

www.spit.be

DE GOEDKOOPSTE FUIFZAAL VAN LEUVEN

ALBATROS

Brusselsestraat 15

€ 355 per avond
€ 250 tijdens het weekend

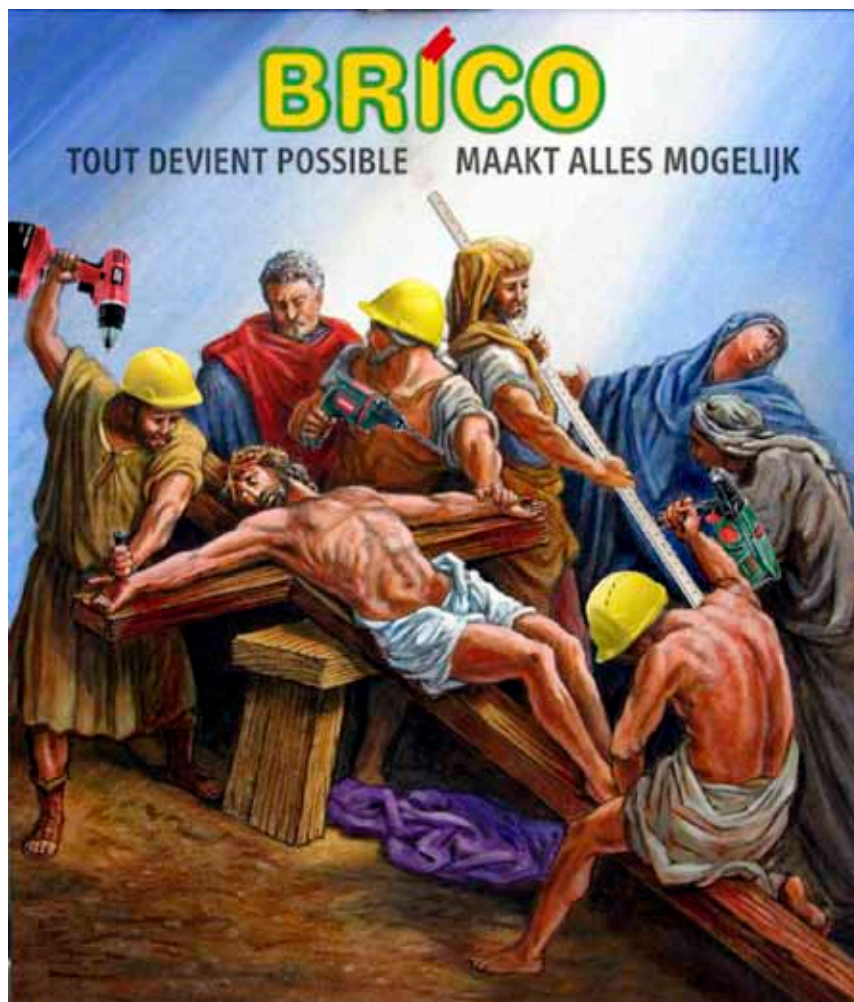
Kringen aangesloten bij LOKO of OSR/OKER krijgen 105 euro korting.

Bij elke vierde fuif van een kring of vereniging binnen hetzelfde academiejaar is de huur van de zaal gratis. En dat geldt ook als je het vatenrecord breekt!

Reservaties en inlichtingen: 016/22.31.09 of albatros@loko.be !

KULEUGEN

Satirische rubriek

Zuid-Koreaanse ferry kapseist na aanvaring met Boeing 777

Ook Rector Torfs krijgt speculazen evenbeeld op ware grootte

Colofon

Veto
's-Meiersstraat 5
3000 Leuven
Tel 016 22 44 38
Fax 016 22 01 03
e-mail: veto@veto.be
www.veto.be
www.twitter.com/veto_be

Jaargang 40 - Nummer 21
Maandag 21 april 2014

Veto is een uitgave van de
Leuvense Overkoepelende
Kringorganisatie. De stand-
punten verdedigd in Veto
stemmen niet noodzakelijk
overeen met de standpunten
van LOKO.

Hoofdredacteur:
Jens "Journalist" Cardinaels

Redactiesecretaris & V.U.:
Frank "Redactiesecretaris
Veto" Pietermaat
's Meiersstraat 5
3000 Leuven

Redactie:
Eva "Rector KU Leuven"
Schalbroeck, Quinten "Con-
certpianist" Evens, Korneel
"Veto" De Schamp, Ernest
"President Verenigde Staten"
De Clerck, Karolien "Fo-
tograaf National Geographic"
Wilmots

Schrijvers:
Simon Leclercq, Jasper "Drum-
mer" Van Loy, Sam "Gevierd
romancier" Rijnders, Thomas
Cliquet, Thijs "Metselaar"
Keersmaekers, Mélanie Claeys,

Nele Hiele, Anton "Astronaut"
Goegebeur, Ruben Bertrands,
Karel "Paracommando" Peeters

Fotografen:
Simon Leclercq, Andrew "Sec-
retaresse" Snowball, Caro-
line "Musical-actrice" Van
Rhee, Meredith "Klassevol
modemagazine ontwerpen"
Geldof, Vincent Peeters

Tekenaars:
Simon "Absintloze cartoonist"
Englebert, Karolien "Yogado-
cent" Favoreel, Jeroen "Prins-
es" Baert

Dtp:
Frank Pietermaat, Jens Car-
dinaels

Eindredactie:
Frank Pietermaat, Jens Car-
dinaels, Korneel De Schamp,
Quinten Evens, Eva Schal-
broeck

IT:
Joachim Beckers, Pieter Hiele

Publiciteit:
Alfaset cvba - Lindsay "pr bij
l'Oreal" De Decker
info@alfasetleuven.be
016 22 04 66
Drukkerij:
Coldset Printing Partners
(Groot-Bijgaarden)
Oplage: 9.000 exemplaren
ISSN-nummer: 0773-5162
Abonnementen
Binnenland: 11 euro Over-
schrijvingen op rekening-

nummer:
001-0959719-77

Redactievergaderingen vin-
den iedere vrijdag plaats om
16 uur en staan open voor
iedereen. Alle geïnteres-
seerden (tekst, foto, lay-out,
droomjob) zijn welkom op
het redactieadres. Lezers-
brieven kunnen tot vrijdag
14 uur, liefst mailsgewijs,
ingezonden worden op het
adres: veto@veto.be. De re-
dactie behoudt zich het recht
reacties in te korten of op
het internet te publiceren.

Herman Van Rompuy

“Oekraïne heeft net voltooid wat Rusland probeerde te voorkomen”

Bescheiden en degelijk, twee woorden die na vijf jaar wel eens worden gebruikt om Herman Van Rompuy, de permanente voorzitter van de Europese Raad te omschrijven. Hij maakt een balans op van vijf jaar aan de Europese top.

KORNEEL DE SCHAMP EN KAREL PEETERS

De grootste uitdaging na de Europese verkiezingen is de verdeling van een aantal postjes. Hoe gaat u dat aanpakken?

Herman Van Rompuy: «Ik zou dat geen “postjes” noemen: dat geeft een mercantiele indruk, dat het iets is van macht of van geld. Laat ons niet overdrijven, maar het gaat natuurlijk over een aantal belangrijke bevoegdheden. Het verdrag is duidelijk. De Europese Raad moet de Commissievoorzitter met een gekwalificeerde meerderheid een voordragen en het Europees Parlement keurt die goed. Er moet een dubbele meerderheid zijn, bij de lidstaten en in het parlement. De Europese Raad gaat niet twee dagen na de Europese verkiezingen gewoon zeggen: dit is onze kandidaat.»

«Het wordt geen gemakkelijk proces, omdat er maar een viertal functies te ver-

de EVP (*Europese Volkspartij, Europese christendemocraten, red.*) die José Manuel Barroso (*huidig voorzitter van de Europese Commissie, red.*) naar voor hadden geschoven als haar kandidaat. De anderen hadden dat niet gedaan. Nu hebben dus de verschillende partijen een kandidaat. Maar het is natuurlijk wel zo dat het een kandidaat moet zijn die voortkomt uit de grootste fractie. Dat zijn nu de EPP en de socialisten en dat zal waarschijnlijk ook zo blijven na de volgende verkiezingen.»

Sceptiscisme

De verkiezingen komen eraan terwijl het eurosceptiscisme floreert. Hoe overtuigt u studenten van het belang van de EU?

Van Rompuy: «Je hebt de druk die er nu is op de Europese gedachte en de politiek. Maar die druk is even hoog op de nationale

politiek. De crisis van de Europese instellingen maakt deel uit van een veel grotere crisis. Het beste bewijs is dat in Vlaanderen al in 2004 een racistische partij één vierde van de stemmen heeft gehaald. Nu noemen we dat nog voorzichtig populisme. Dat had niets te maken met de economische crisis. De crisis was lichtjaren van ons vandaan. De extreemrechtse Jean-Marie Le Pen had in 2002 al de tweede beste resultaten in Frankrijk. Al voor de crisis was het al zeer sterk. Dat is geen Europees probleem, dat heeft niets te maken met de Europese instellingen. Dat is een bredere crisis van de politiek en zelfs een cultureel en beschavingsverschijnsel. De vrees voor de globalisering en de vrees voor migratie liggen aan de oorsprong van al die partijen.»

Bewondering

De EU worstelt vandaag met de crisis in Oekraïne. Europa stelt zich op als voorstander van soft power terwijl Rusland duidelijk niet bang is om een vuist te maken en de Krim te bezetten.

Van Rompuy: «Heeft u daar bewondering voor? Ik stel die vraag maar omdat ik merk dat er in Europa een stille bewondering voor ontstaat. De toestand was dat de toenmalige presi-

dent zei dat hij de associatieovereenkomst met de Europese Unie niet wou ondertekenen. Op het ogenblik dat hij ging tekenen, sloot Rusland een deel van de grenzen af, voerde handelsbeperkingen in en voerde de druk op Oekraïne zodanig op dat ze het economisch zwaar kregen. De inmiddels afgezette Oekraïense president Viktor Janoekovytsj zei toen: "Ik wil niet tekenen." Het volk kwam in opstand. Rusland gaf aan Janoekovytsj een onvoorwaardelijke lening van miljarden euro's en beloofde de gasprijs te laten zakken. Dus men vertelde aan het volk van Oekraïne: "Je moet geen inspanningen doen, moedertje Rusland gaat u redden. Het is winter, het gaat koud zijn maar we gaan zorgen dat je minder moet betalen."»

«Die klassieke truc van het omkopen van de publieke opinie heeft niet gewerkt. Dat is allemaal uitgedraaid eind februari in de vlucht van Janoekovytsj. We hebben nu de associatieovereenkomst met Oekraïne getekend. Eigenlijk heeft Oekraïne nu voltooid wat Rusland probeerde te voorkomen.»

Ondertussen is de Krim wel geannexeerd.

Van Rompuy: «Ja, maar dat is maar een klein percentage van de totale bevolking en de economie. U mag van de Unie niet vragen dat wij oorlog zouden voeren. Trouwens, ik heb een bewondering voor de Oekraïense regering, die dat met grote terughoudendheid allemaal heeft gedaan. Die een deel van haar grondgebied voorlopig is verloren, maar die de stap naar het open conflict niet heeft gezet. Ik kan aannemen dat ze onder grote druk heeft gestaan van mensen die *leve a ton de guerre*. Hun koelbloedigheid is enorm geweest. In gans deze episode zijn er gelukkig amper gewonden en doden gevallen.»

«We zetten Rusland onder druk om ten eerste het internationaal recht te herstellen en om niet verder binnen te dringen in het grondgebied van Oekraïne en het land nog verder te destabiliseren. Op dit ogenblik is het een feit dat dit de Russische economie sterk treft; de beurs, de munt en het investeringsklimaat. Er is een gigantische kapitaaluitvoer. Rusland heeft zichzelf eigenlijk veel pijn gedaan. Die ganse nationalistische operatie heeft zich gekeerd tegen haar eigen economische belangen.»

Uw collega Guy Verhofstadt pleit voor een sterk federaal Europa. Ziet u dat ooit ontstaan of denkt u dat dat geen mogelijkheid is voor de nabije toekomst?

Van Rompuy: «Nee, en ik denk dat hij dat zelf ook weet. De vraag is of dat zelfs aangewezen is. Europa is geen land zoals de VS met een eigen identiteit. Wij blijven allemaal op een of andere manier Vlaming, Oostenrijker of Fin, en daar is ook niets mis mee. Wij zullen altijd een enorme specificiteit hebben: we hebben ook meer dan twintig talen in de Unie. Als je mij vraagt: "Moet er meer geïntegreerd worden?" Dan zeg ik "natuurlijk". En dat is ook in de lijn van wat we al vier jaar aan het doen zijn. Wij waren vergeten dat als je een munt hebt, je een veel meer gelijklopend economisch beleid moet hebben. En dat wil ook zeggen dat er eigenlijk een overdracht van soevereiniteit moet zijn om die ene munt hard te kunnen maken. De grootste overdracht van soevereiniteit was al één gemeenschappelijke munt. De twee grote hefbomen van soevereiniteit zijn oorlog kunnen voeren en een eigen munt slaan. En die gelijke munt veronderstelt niet enkel een overdracht van soevereiniteit, maar ook solidariteit. We moeten de twee doen, stap voor stap.»

“Een gelijke munt veronderstelt een overdracht van soevereiniteit, maar ook solidariteit”

delen zijn. Die van de voorzitter van Europese Raad, de Europese Commissie, de Eurogroep en de Hoge Vertegenwoordiger voor Buitenlands Beleid. Die hebben allemaal eigen procedures. Bovendien moeten er evenwichten gerespecteerd worden. Een evenwicht tussen het noorden en het zuiden en tussen het oosten en het westen van de Unie. Een evenwicht tussen de verschillende grote partijen in de Unie en als laatste nog een evenwicht dat velen vergeten: tussen mannen en vrouwen. Dat hoeft echter geen mathematisch evenwicht te zijn. En dat allemaal binnen vier functies. Er zijn moeilijkere en gemakkelijkere opgaven dan dat.»

Vindt u het een goede zaak dat de Europese partijen ook een kandidaat-commissievoorzitter naar voren schuiven die dan debatteert op tv voor heel Europa?

Van Rompuy: «Het gaat er eigenlijk niet over of ik dat wel of niet goed vind. Ik was daar geen voorstander van. Dat is welbekend. Maar die bladzijde is omgedraaid. Het bestaat nu en we zullen zien hoe de kiezer daar op reageert en hoe het parlement daar op reageert. Maar het is wel een nieuw gegeven. Er was vorige keer wel een partij,

Vincent Peeters